

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

REDACȚIA : Piața Școlii, Telefon 17 60 10.
Administrația 17 60 10, Interior 14 00.
Telex : 179 — București

Cum va fi vremea

Pentru zilele de 22, 23 și 24 septembrie se anunță următorul timp probabil : Vremea în curs de încălzire. Cerul va fi variabil. Vor cădea ploi izolate. Vântul va sufla potrivit din sectorul vestic. Minimele vor fi cuprinse între 4 și 14 grade, local mai coborite, iar maximele între 16 și 26 grade. Local ceață.

RAID — ANCHETĂ PRIVIND REPARAREA ȘI ÎNTREȚINEREA LOCUINȚELOR

CASA NOASTRĂ ÎN PRAG DE IARNĂ

Îndându-se la zilele scurte și reci ale iernii, bunii gospodari sînt pe cale să încheie pregătirile menite să înfrunte frigul asprului anotimp, confirmînd proverbul potrivit căruia, sania se face vara. Rîndurile de față nu vor consemna în primul rînd activitatea acestora, ci vor insera, avînd în vedere data la care ne aflăm, în special unele deficiențe, asupra cărora sfaturile populare au datorită să se aplece și mai ales să le înlăture, prin măsuri operative și eficiente.

Așadar în agenda pregătirilor de iarnă, locul întâi îl ocupă reparațiile gheaburilor, burlanelor și învelitorilor, revizuirea instalațiilor de încălzire centrală și din interiorul apartamentelor, repararea teraselor, pregătirea sobelor etc.

Parcurgînd o listă a reparațiilor efectuate pînă în prezent în orașul BRAȘOV, cifrele înscrise ar putea crea impresia unei activități fructuoase. Comparînd însă banii cheltuiți în lucrările capitale valorind 532.000 lei, cu suma totală afectată de 935.000 lei, concludem că nu sînt de natură să-i evidențiem pe gospodarii brașoveni. Aproape jumătate din bani n-au fost deci folosiți pînă la această dată; ano-

timpul rece bate la ușă, iar din anul în curs a mai rămas doar un singur trimestru. E firesc deci întrebarea: pentru cînd și-au fixat forurile amintite efectuarea reparațiilor capitale?

Pentru iarna ce urmează, se pare că S.G.L.L. — BUCUREȘTI a acordat mai multă atenție, în comparație cu anii trecuți, pregătirii gheaburilor, a burlanelor, a învelitorilor diferitelor imobile din Capitală. Lucrul început încă din vară n-a rămas fără rezultate, lucrările fiind într-un stadiu mai avansat în raioanele 1 Mai, Tudor Vladimirescu, Nicolae Bălcescu. Slab se prezintă lucrurile în raionul 23 August, unde această acțiune a fost începută abia în

Un nou lac de acumulare în apropierea Reșiței

TIMIȘOARA (Agerpres). — În apropierea Reșiței au început lucrările unei noi amenajări hidrotehnice. Aici se va ridica un baraj înalt de 30 m, care va permite crearea unui lac de acumulare cu un volum de peste 5 milioane mc apă, rezultată din captarea râului Timiș în râul Bîrzava. În acest fel se va forma un nou rezervor de apă pentru utilitățile industriale ale combinatului siderurgic și ale altor uzine și întreprinderi reșitene.

Amplasat între localitățile montane Gârâna și Brebui, noul lac de acumulare va pune în valoare alte frumuseți ale zonei turistice din masivul muntos al Semînului unde, pe o lungime de 3 km turiștii, amatori sporturilor nautice și pescari vor avea la dispoziție noi locuri de agrement și odihnă.

Telecomanda hidrocentralelor de pe Bistrița

BACĂU (coresp. R. L.). La hidrocentrala Pingărați de pe Bistrița a fost dată în exploatare o instalație de telecomandă și semnalizare. Cu ajutorul ei, puterile agregate ale uzinei sînt conduse și supravegheate de la o distanță de peste 5 km, din camera de comandă a hidrocentralei Stejaru.

Consfătuire cu cadre medicale la C.C. al P.C.R.

Marti dimineață, la sediul Comitetului Central al Partidului Comunist Român a avut loc o consfătuire de lucru la care au luat parte cadre cu munci de răspundere din Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale, șefi ai secțiunilor regionale de sănătate și prevederi sociale, academicieni, profesori din institutele medico-farmaceutice, medici specialiști din unitățile sanitare, cercetători în domeniul demografiei, reprezentanți ai unor organizații obștești.

La consfătuire au participat tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., și Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R. A luat parte, de asemenea, acad. Aurel Moga, ministrul Sănătății și prevederilor sociale.

Consfătuirea a fost consacrată dezbaterei problemelor privind creșterea natalității și îmbunătățirea continuă a măsurilor de ocrotire a mamei și copilului.

Au luat cuvîntul numeroase cadre medicale de specialitate care au relevat însemnătatea măsurilor adoptate de partid și guvern pentru creșterea continuă a nivelului de trai al populației și dezvoltarea bazei tehnico-materiale a asistenței medicale. În același timp vor-

bitorii au evidențiat caracterul nesatisfăcător al actualei legislații privind întreruperea cursului sarcinii, care aduce daune stării de sănătate a femeilor și influențează negativ asupra sporului natural al populației. Ei s-au pronunțat pentru limitarea strictă, prin lege, a cazurilor de întrerupere a sarcinii și s-au referit la necesitatea dezvoltării educației sanitare în rîndurile populației.

În încheierea lucrărilor consfătuirii a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu care a subliniat importanța deosebită acordată de partid și guvern problemelor sănătății publice. Secretarul general al C.C. al P.C.R. s-a referit la îndatoririle importante ce revin Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale, altor instituții centrale de stat și organizațiilor obștești în legătură cu înfăptuirea unei politici de perspectivă privind creșterea populației țării, precum și în domeniul îmbunătățirii ocrotirii mamei și copilului, întăririi familiei, intensificării educației sanitare a cetățenilor. Vorbitorul a relevat îndatorirea patriotică ce revine cadrelor medicale de a munci neobosit, cu toată priceperea, pentru apărarea sănătății mamei și copilului, pentru continuă îmbunătățire a asistenței medicale acordate populației.

Din toată lumea

Correspondență

din Pnom Penh
de la WILFRED

BURCHETT

A patra vizită

în Vietnamul

de sud (I)

„Dacă auziți un suierat repetat și ascuțit sîrîți într-o tranșee de comunicații și faceți din ea un adăpost. Va trebui între 10 și 12 secunde înainte ca bomba să cadă. De fapt, este timp suficient” — îmi explica călăuza mea. „În cazul lui B-52 bomba o auziți înaintea avionului”. Ghidul și interpretul meu era Nguyen Huu Chay, chipetul lui, în vîrstă de 24 de ani, al lui Nguyen Huu Tho, președintele Frontului Național de Eliberare. Chay, a fost student în filologie la Universitatea din Saigon pînă ce, în 1962, a părăsit-o pentru a se alătura tatălui său în junglă.

Prima mea noapte, în această a patra vizită făcută în regiunile controlate de Frontul de Eliberare, am petrecut-o într-o colibă alcătuită dintr-un acoperiș din frunze și patru prăjini care îl sprijineau. Jumătate din dușumea lipsea, fiind înlocuită cu o grăoapă de aproximativ 5 picioare, în mijlocul unuia din pereții acesteia găsindu-se o intrare într-un tunel. Adăpost prin care mă puteam retrage în mai multe direcții în cazul în care inamicul era prea aproape. Am dormit într-un hamac în partea folosită drept adăpost anticarian, corpul meu afluindu-se sub nivelul solului. În jurul orei 4 dimineața am fost trezit dintr-un somn foarte adînc — intrucît în cursul zilei am mers 11 ore cu bicicleta — de un avion care se retea la mică înălțime chiar deasupra colului nostru de pădure. Într-o fracțiune de se-

(Continuare în pag. a 6-a)

În pag. a 5-a:

Festivitate consacrată
împlinirii a 100 de ani
de la nașterea lui
George Coșbuc

ÎN DOUĂ ÎNTEPRINDERI DIN INDUSTRIA ALIMENTARĂ

Pe „urmele” cheltuielilor neproductive

Sporirea eficienței economice în raport cu condițiile tehnice și materiale create — cerință subliniată în recentele documente de partid și de stat cu privire la planul cincinal — constituie o problemă de maximă importanță, un imperativ permanent actual, în jurul căruia gravitează eforturile colectivelor de muncă din întreprinderi. Comuna tuturor unităților productive, preocuparea pentru rentabilitate, pentru asigurarea unui ritm ascendent al acumulărilor, cunoaște o deosebită acuitate în acele ramuri, subramuri și întreprinderi economice care nu au reușit să dea încă un răspuns afirmativ întrebării: producem rentabil?

Într-o asemenea situație se află de mai mulți ani sectorul producător de conserve din cadrul industriei alimentare. În urma unor analize care au relevat deficiențe în organizarea producției, neeconomicitatea unor aprovizionări precum și rezervele existente, Ministerul Industriei Alimentare a elaborat în luna iunie a.c. un plan de măsuri a cărui aplicare trebuie să conducă la eliminarea treptată a dotăției de stat. Prezenta anchetă — continuînd o acțiune întreprinsă în pagina de „Tribună economică” a ziarului nostru — își propune să rearducă în discuție acum, la aproape trei luni de la aplicarea măsurilor amintite, cîteva

Materia primă — „cauză obiectivă”?

— Situația pe ultimele luni, ne spune ing. GHEORGHE IONESCU, directorul fabricii „Flora” din București, denotă o redresare financiară, beneficiile obținute contribuind, bineînțeles, la o reducere responsabilă a dotăției alocate pe trimestrul II. Dacă vom reuși să menținem o justă corelare între prețurile planificate și cele de achiziție, vom deveni fără îndoială rentabili chiar în cursul acestui an.

Ținînd cont de importanța și complexitatea problemei pusă în discuție, un asemenea optimism — fie el chiar condiționat — este evident înbușurător. Cu o condiție însă: orice cheltuire ineficientă de fonduri să fie strict zăgăzuită. Care este, din această perspectivă, situația actuală la „Flora”?

Pentru început o cifră edificatoare în legătură cu utilizarea fondului de timp disponibil — pe primele două trimestre ale anului au fost neutilizate din motive subiective nu mai puțin de 1625 om-zile. Avingu-se în vedere productivitatea planificată a muncii, trebuie arătat că prin înlătu-

rarea irosirii acestui timp — echivalent cu munca a 51 de salariați — s-ar fi realizat un spor al producției globale de peste două milioane lei. Un spor de producție ce putea să fie „purttătorul” unor importante acumulări. De unde și concluzia că treburile nu merg, totuși, prea bine. Dar pentru că o asemenea apreciere poate părea pentru început prea severă, să continuăm și-rul exemplorilor.

Nici planul M.T.O., instrument de mare importanță în viața unei întreprinderi, nu s-a bucurat de atenția cuvenită. La acest capitol semnalam cîteva restanțe cu repercusiuni directe asupra economicității procesului de producție. Este vorba despre cele două elevatoare ce trebuiau montate pînă la 30 iunie a.c. și de situația similară în care se găsește dispozitivele de alimentare a mașinilor de închis ambalaje.

— Reducerea cu un singur procent a pierderilor din perisabilități înseamnă pentru noi obținerea unor economii de 40.000 lei. De un real folos în acest sens ne-au fost fondurile de mică mecanizare cu ajutorul cărora am construit șase stații mecanice de decorticare amplasate în chiar incinta furnizorilor din regiune.

Cuvintele de mai sus apar-

FL. RADULESCU-BOTICA

(Continuare în pag. a 3-a)

Ieri, la New York,
au început lucrările
celel de-a XXI-a
sesiuni a Adunării
Generale a O. N. U.

(Amănunte în pag. a 6-a)

Conferința pentru Antarctica

SANTIAGO DE CHILE 20. (Agerpres). — În capitala chiliană s-a deschis marți o conferință internațională de patru zile consacrată problemelor privind îmbunătățirea comunicațiilor pe continentul Antarctica și conservarea faunei de pe acest continent. La lucrările conferinței participă țările semnatare ale acordului din 1959 privind Antarctica, care stipulează folosirea continentului Antarctica numai pentru cercetări științifice în scopuri pașnice.

EXAMENUL VIETII

În vizită la maternitatea „Polizu”

Am deschis o poartă, am intrat și dintr-o dată m-am aflat într-o altă lume. Într-o lume unde timpul își are alte ritmuri și alte valori. Nimic din toate grijile noastre mărunte, cotidiene, nimic din gesturile și atitudinile noastre de toată ziua. Toate au rămas parcă acolo, afară. Atmosfera era ceva de sanctuar. Toți cei ce se află aici — indiferent în ce ipostaze, indiferent cu ce atribuții — se mișcă, vorbesc așa ca și cum ar oficia un cult. Oamenii sînt aceiași. Aceiași barbati și aceiași femei, care cu un minut înainte se agită pe străzi, în tramvaie, în magazine, întîrziu în fața paharelor cu vin sau în fața oglinzilor, strigau, rideau, tăceau.

Deși faptul se petrece de zeci și zeci de mii de ani, el este mereu nou, mereu altul. În fiecare zi, alți oameni intră în atmosfera miraculoasă — și totuși alții de firească — a maternității. Într-o mulțime „evenimente” zilnice, se cuprind firește și „evenimentele” care se produc în fiecare zi în maternitățile și casele noastre de naștere. La Polizu, de exemplu, astfel de evenimente se produc de șapte-opt ori în 24 de ore. Fiind o cifră medie, se înțelege că sînt zile cînd astfel de evenimente sînt mult mai multe.

Așadar, la Polizu ca și în oricare altă instituție de acest fel, de șapte-opt ori pe zi, timpul își bate minutele și secunde pentru viața care se naște strigînd. La Polizu — care este doar una din numeroasele maternități bucureștene — ceea ce se întîmplă zilnic reprezintă doar cîteva din mii de astfel

de evenimente pe care le trăiesc cotidian medicii, surorile, dar mai cu seamă femeile noastre. Căci pentru femei nașterea este examenul cel mai natural și cel mai esențial în fața vieții. După aprecierile specialiștilor, nu există femei care să nu fie apte pentru un astfel de examen. Nu există femei care „trecînd” un astfel de examen să nu-și afle împliniri — de ordin biologic și psihologic — altfel de neclint.

Cîteva din nuanțele infinite ale acestor împliniri le-am găsit urmînd chipurile unora dintre femeile venite la maternitatea Polizu să-și dea examenul vieții. În patul alb, sub cearșaful moloșolot amintind zăbaterile care au fost, Ioana Oprea își trece miinile prin părul bogat cu gesturi leneșe, relaxate. Are un obraz rumen — poate de soare sau poate de tensiunea ceasurilor prin care a trecut. Deslins, frumos acum sub bucuria senină, plină a triumfului ei. Supra ce l-a servit ca „prinț” i s-a părut foarte gustos, iar strugurii din care a ciugulit cite un bob, nemişcându-se de dulci și de parfumați. E preocupată totuși de ceva. Dacă moică-sa cu care a venit de dimineață o mai fi așteptînd jos sau dacă o fi fost cumva anunțată. Dimineața, cînd s-au despărțit, „bătrîna” îi spusese că nu pleacă înainte ca totul să se termine. Și iată că acum se terminase și se terminase cu bine. Li părea foarte bine că are o felicită voinică poate prea voi-

ELISABETA PETREANU

(Continuare în pag. a 2-a)

Ținuta spectatorului

La Sala Palatului, concertul unui grup de tineri englezi. Nu lipsesc, chitarele electrice, orga electronică și un original și simpaticele baterist cu barbișon, care cîntă și din gura, rîndînd la celebritatea înaintașilor săi — mai norocoși „The Beatles”. Dacă ar fi de făcut o apreciere asupra nivelului artistic, cel mai bine s-ar potrivea termenul: „nici prea-prea, nici foarte-foarte”. Cîmințel și simpatice, tinerii englezi s-au menținut în limitele unui repertoriu comercial, fără a face excese și fără acea gimnastică scenică, pe care autohtonii n-o aștră formație „Simon” pretinde a o fi deprins de la insularii săi colegi.

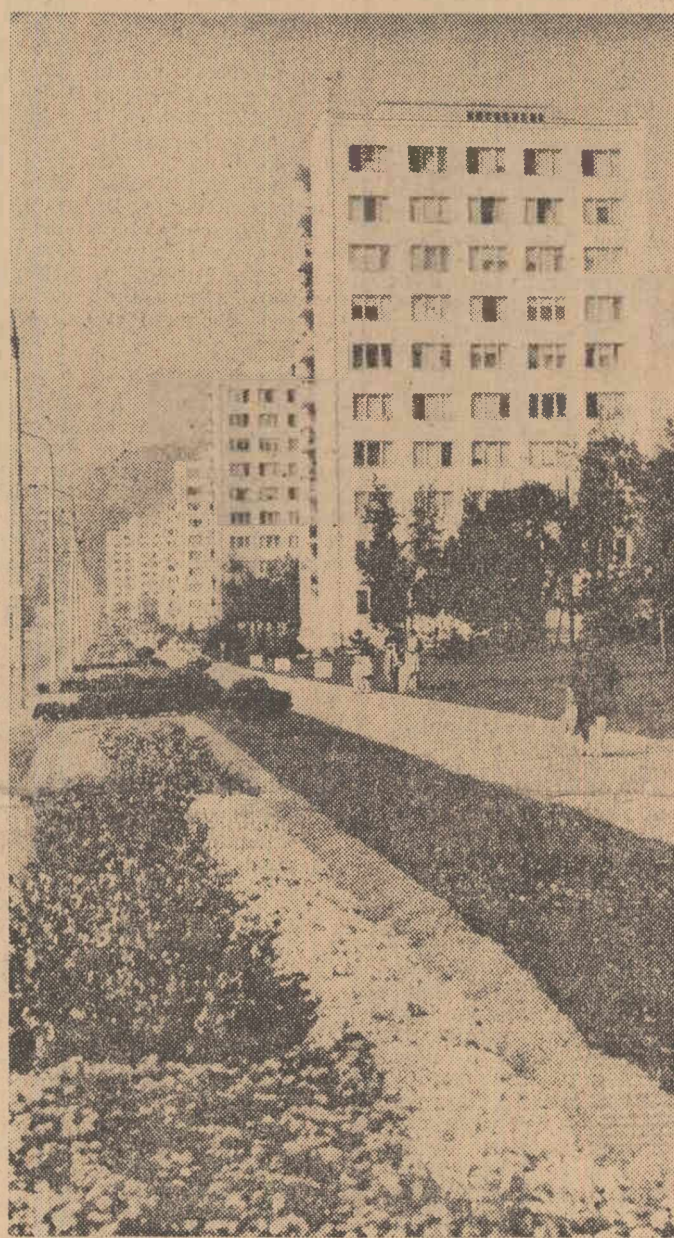
Dar scopul acestor rînduri nu este să se ocupe de latura muzicală a spectacolului și nici de cea interpretativă, ci de înfățișarea sălii sau, mai bine-zis, a publicului spectator.

Se știe, Sala Palatului impune oricui intră în foaierele sau incinta ei, prin eleganța sobră care o caracterizează și nu puține artiști sau vizitatori străini suspină invidioși pentru condițiile oferite publicului bucureștean care o frecventează. Sala Palatului obligă însă spectatorii la o anumită ținută, așa spune chiar la un anumit ritual: cel ce vine simte parcă necesitatea de a se îmbrăca cu ce are mai bun, pe lespezile de marmură se calcă cu mai multă grijă și chiar murmurul obișnuit înainte de ridicarea cortinei este mai redus decît în alte săli. Este o suplimentară notă de respect față de mediul înconjurător, alt de daric în frumusețe și confort.

În aceste condiții, apariția în sală, la concertul

AL. CORNESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

Pe strada Donath, una dintre cele mai frumoase artere ale Clujului „nou”, o prezență permanentă, multicoloră și delicată: florile

Foto: NICU VASILE

BOBOCII SE NUMĂRĂ TOAMNA DAR ZUA BUNĂ SE CUNOAȘTE DE DIMINEAȚĂ...

În cadrul anchetei pe care am întreprins-o în regiunea Hunedoara pe tema realizării planului de investiții al statului popular regional, unul dintre interlocutorii noștri a făcut aluzie la proverbul cu număratoarea bobocilor căutând să ne convingă că ar fi prea devreme să se tragă concluzii despre perspectiva realizării planului anual de investiții. Altă zicală spune însă că: ziua bună se cunoaște de dimineață — și înțelepciunea ei nu trebuie uitată.

În planul nostru de investiții pe anul 1966 — spuneu. MIRCEA RAMBA, vicepreședinte al comitetului executiv al statului popular regional — sunt prevăzute obiective importante. Printre acestea se numără: 3928 apartamente, noi rețele de apă și canal, modernizări de drumuri și străzi, procurări de utilaje pentru unitățile locale și altele. Față de anii trecuți s-a îmbunătățit activitatea pe linie de investiții, iar realizarea planului reține atenția factorilor răspunzători. Și în acest an s-au făcut diverse analize la nivel de regiune și orașe, a fost înțărțit controlul pe sanitare, iar rezultatele obținute sunt superioare perioadelor precedente. Comparativ cu cerințele planului anual, s-a predat însă un număr mic de apartamente, iar alte obiective, mai ales din sectorul de gospodărie comunală, sînt mult rămase în urmă.

Părerile amintite constituie numai sinteza unei situații care nu oferă motive de autoamplificare pentru cei care răspund de realizarea planului. Pînă spre sfîrșitul lui august s-au predat 1364 apartamente din cele 3928 cuprinse în plan. În aproape opt luni s-au realizat doar circa 35 la sută din lucrările de investiții planificate în acest an pentru gospodăria comunală. Serioase rămîni în urmă prezintă termoficare și extinderea canalizării în orașul Hunedoara, alimentarea cu apă în localitățile din Valea Jiului, construcția școlii profesionale din Deva, unele investiții pentru industria locală și altele.

Fără să ocolească propriile deficiențe ale unității pe care o conduce, tovarășul STELIAN POPESCU — directorul Trustului regional de construcții — s-a referit la unele

aspecte negative care constituie surse de încurcături. În calitate de beneficiari de investiții, unele ministere și unități din regiune nu și îndeplinesc operativ sarcinile. Pînă la ora actuală, Ministerul Industriei Ușoare a prezentat doar o mică parte din proiectele necesare pentru lucrările care trebuie executate la fabrica „Vidra” din Orăștie. Ca și în anii trecuți Ministerul Comerțului Interior se prezintă cu mari rezerve la capitolul documentații tehnice. Nici pînă acum nu s-au definitivat proiectele pentru complexul comercial din Cugir, pentru trei magazine rurale, magazia de mobilă din Hunedoara, amenajările de la hotelul

ceea ce e stabilit clar prin planurile unităților centrale amintite. De ce mai e nevoie de astfel de intervenții?

Din păcate și alți beneficiarii mai sînt datorți față de constructorii cu furtive documentații. Deși au trecut peste opt luni de la începutul anului, sfaturile populare din regiunea Hunedoara și unitățile care le aparțin n-au asigurat proiecte pentru toate lucrările cuprinse în plan. Este interesant de amintit că chiar sfatul popular regional a tăgăduit asigurarea proiectului pentru propriul garaj, iar Trustul regional de construcții n-a intrat, din timp, în posesia documentațiilor chiar pentru bazele sale de producție pe care trebuie să le construiască. La sesiunea sfatului popular din luna august, deputații Viorel Răceanu, Traian Blaj și alții și-au exprimat nemulțumirea că pe drumul proiectelor — de la întocmire și pînă la avizare — mai sînt încă obstacole care generează pierdere de timp. Așa a fost.

Unele aspecte privind realizarea planului de investiții al statului popular al regiunii Hunedoara

„Bulevard” din Deva și pentru alte obiective din planul de investiții. Deși a predat cu întîrziere documentațiile pentru 240 de apartamente din Deva, Ministerul Energiei Electrice tăgăduie în mod nepermis deschiderea finanțării pentru locuințele respective. Cu cîteva luni în urmă zarul nostru a criticat pe cei care se fac vinovați de asemenea lipsuri, dar unele ministere (cele amintite acum erau vizate direct) nu s-au grăbit cu măsurile necesare. De curînd, sfatul popular regional a trebuit să facă noi adrese la unele ministere pentru a aminti și a solicita

cazul cu proiectele pentru microraionul B-C din Petroșani, microraionul 4 din Hunedoara, unele lucrări de termoficare, extinderea rețelelor de apă etc.

La cele amintite s-au adăugat însă alte lipsuri și încurcături. Bunăoară două blocuri din Vulcan și Lupeni au stat săptămîni de zile terminate, dar nepredate, pentru simplul motiv că în timpul lucrărilor de fabricare și montare a ascensoarelor din București a întîrziat cu livrarea și montarea ascensoarelor contractate.

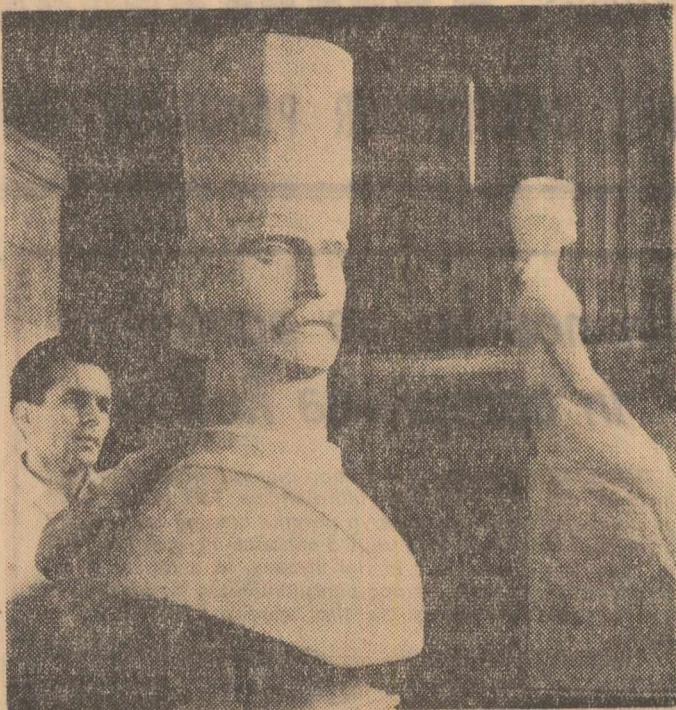
O parte din vină pentru nerealizarea ritmică și integrală a planului de investiții revine însă comitetelor executive ale sfaturilor populare, constructorilor și beneficiarilor locali. Deși și-a îmbunătățit activitatea, la unitățile Trustului regional de construcții se semnalează încă minusuri evidente în ce privește ritmul de execuție și

chiar calitatea lucrărilor. Datorită lipsurilor în execuție, la blocurile A2, A4 și A7 din Deva a trebuit să se refacă zugrăvile, iar la blocul K2 s-a refăcut de două ori mozaicul de la scări. În alte cazuri, constructorii se abțin de la cuvîntul proiectelor. Tot pe santierul din Deva au fost amplasate greșit zidurile blocului D7, ceea ce s-a soldat în final cu micșorarea suprafeței rezervată pentru bucătării.

Sînt doar cîteva exemple care arată că pe șantier mai există încă garanții pe planul de investiții. Fără a subaprecia preocuparea sporită, măsurile bune întreprinse în multe cazuri și progresul care s-au făcut pe linia realizării investițiilor din regiunea Hunedoara, rezultatele ne obligă să ocolim aprecierile elogioase. În perioada scurtă care a rămas, sfaturile populare, constructorii și beneficiarii trebuie să intervină cu măsuri deosebite pentru recuperarea rămînelor în urmă și pregătirea frontului de lucru în vederea anului viitor. Am constatat că există preocupări în acest sens dar, se cere ca măsurile inițiate să se soldeze cu eficacitate sporită.

I. COJOCARU
correspondentul
„România liberă”

Sculptorul Octav Iliescu pregătește pentru o expoziție personală bustul lui Tudor Vladimirescu
Foto: TOMA PIRVULESCU

Breviar

ASTĂSEARĂ, pe scena Teatrului „C. I. Nottara” (sala Magheru) are loc premiera piesei „Henric al IV-lea de Luigi Pirandello, în regia lui Lucian Giurcescu și scenografia Sandei Musatescu. În distribuție George Constantin, Constantin Brezeanu, Liliana Tomescu, Mihai He-roveanu, Anda Caropol, Dorin Moga, Sandu Sticlaru, Ștefan Iordache, Radu Dunăreanu, George Păunescu și George Turcanu.

TARA NOASTRĂ va fi reprezentată la două festivaluri internaționale ale filmului, care au loc la sfîrșitul acestei luni în Spania. Este vorba de Festivalul internațional al filmului pentru copii și tineret de la Gijón, unde vom participa cu filme artistice de scurt metraj și de desene animate, precum și de Festivalul internațional al filmului experimental care se va desfășura în continuare la Fulguera. Din jurile ambelor festivaluri face parte și regizorul Eli-sabeta Bostan, de la studiul cinematografic „București”, care a găsit mari Capitala, plecînd spre Spania.

LA GALERIE DE ARTA ale Fondului plastic din Baia Mare a avut loc vernisajul expoziției de artă plastică a tehnicianului constructor Gh. Catălan. Artistul băimărean prezintă acum la prima sa expoziție personală peste 40 de lucrări.

LA GALERIA de artă a Muzeului regional din Bacău a avut loc vernisajul expoziției retrospective Mihaela Cletheriadă. Ea înmănunchiază 80 din cele mai reprezentative lucrări realizate de pictoriță de-a lungul a 40 de ani de activitate, aceasta fiind cea de a 16-a expoziție personală a sa.

Carnet cultural

O nouă colecție pentru tineret

În coperti bogat colorate, epuizându-se chiar în clipa expunerii lor în librării, cărțile din seria „clubul tineretului” a Editurii Tineretului sînt binevenite.

Pasiunea pentru proza de aventuri a tinerii generații, și de ce să nu mărturisim, și a celorlalți interesați cu care fiecare filă, în care sînt descrise lupte, bătălii, cavalcade și citită, justifică inițiativa editorilor.

Intr-adevăr dacă ne vom lua după post-fata primului volum, „Istoria educativă a acestei serii” și bogatul său univers de cunoștințe dintre cele mai interesante vor fi subliniate de multiple date etnografice, geografice, botanice, zoologice, etc., încadrate în complexul unor peripeții cit mai palpitante. Accentul va cădea astfel totdeauna pe aventura dictată de lupta personajelor împotriva răului social sau pentru dobîndirea unor cunoștințe deosebite într-unul din domeniile științei, caracterizîndu-se printr-un înalt umanism.”

Primul volum cuprinde povestirea istorică „Taina cetății” de Corneliu Preda, o încercare de evocare a unor bătălii pe care îndrăznesc Alexandru Macedon le-a purtat în fruntea falangelor sale cu triburile așezate în preajma Dunării. O bună documentare istorică și faptică, elogiul adus sentimentului de libertate și demnității umane

cu care triburile se opuneau cuceritorilor, citeva pagini de descriere veridică a unor bătălii sau obiceiuri locale mențin viul interesul lectorului în ciuda unor naivități pe care autorul nu le-a putut înlătura.

Numerale 2 și 3 ale aceleiași colecții cupund povestirea lui George Anania Cor-sarul de fier inspirată din istoria pirateriei și alegîndu-și ca loc de desfășurare mările și oceanele navigate în secolul al XVI-lea de celebrul pirat Francis Drake, temut mai ales de corăbiile spaniole.

Există și aici unele pagini care sînt de interes, mici descrieri de bătălii marine, peisaje exotice, dar din păcate stilul povestirii e excesiv și inutil încărcat cu un fals și inutil psihologism, erorilor conferindu-li-se chiar și o anumită viziune critică socială a epocii. De asemenea, o viziune înclinată spre un stil edulcorat frînge ritmul acțiunii epice.

Desigur, primele numere ale noii serii sînt totodată și experimentale, încercări, ta-tonări. Colecția ar trebui să aibă mereu un strat sobru, concis, lapidar în care acțiunea să primeze. Sperăm acestea să fie viitoare. Numere anunțate și care prevăd semnăturile unor scriitori cunoscuți ca Leonida Neamțu și Radu Nor.

AL. POPOVICI

ALTE FILME TURISTICE ROMÂNEȘTI

Un bogat repertoriu de filme turistice se află în prezent în lucru pe santierul de creație. Este în curs de realizare un grup de filme publicitare — color — care vor fi prezentate în marile capitale europene. Respectiv, pelicule vor înfățișa aspecte reprezentative din stațiunile de munte Sinaia, Predeal și Poiana Brașov, din stațiunile balneo-climaterice Gura Galiei, Călimănești, Sovata, Eforie Nord.

În pregătire se găsește și o serie de scurtmetraje — documentare — color. Printre acestea se numără producțiile „București” — un tur al orașului în care sînt incluse obiective de interes istoric și cultural, cartiere noi locuri de agrement, marile hoteluri, restaurante, baruri și „Cu a automobilul prin România” —

care va avea în obiectiv principalele sosele, campingurile, orașele de interes turistic, peisajele pitorești.

La începutul anului viitor va fi terminat documentarul intitulat „România”. Acesta va cuprinde aspecte ilustrative cu privire la atracțiile de sezon. Folclorul românesc este tema și titlul altor producții cinematografice, pentru care se realizează în momentul de față filmări în centre etnografice și artizanale reputeate, printre care Horezu, Oboga, Marginea. Bogăția folclorului românesc va fi prezentată în întreaga sa complexitate de genuri.

Producțiile menționate sînt realizate de Oficiul Național de Turism „Carpați”, în colaborare cu studiourile „București” și „Animafilm”.

Scrisori de la cititori

Mai încet decît pe vremea poștaionului

Între Rm. Vilcea și Mateești, poșta circula mai a-nevoios decît pe vremea poștaionului. Dacă aveți impresia că exagerez, sînt gata să vă probez afirmatia cu argumentele de rigoare.

Pe vremea poștaionului, cînd transportul era asigurat cu cai care-și predau stafea din 20 în 20 de kilometri, drumul unei corespondențe pe distanța arătată era de 3-4 ore. Acum însă, cînd se lucrează cu cai putere, o scrisoare expediată de la Rm. Vilcea sosește la Mateești după 33 de ore. Cum se ajunge la acest rezultat, unde zăbovesc trimiterile poștale? 7-8 ore în cutia poștală (de la 6 dimineață pînă la orele 13-14), circa 20 de ore la cartare (pînă a doua zi la prînz) și alte 4-5 ore pe ruta Rm. Vilcea-Mateești

(inclusiv staționările din Horezu). Iar ca să-mi parvină mie, destinatar, la Greci, trebuie să mai aștept încă 18-19 ore, pentru că și la Mateești zăbovesc pînă a doua zi. Această soartă, vă asigur, o au și telegramele. Dacă o trimiți azi la orele 11, de pildă, destinatarul o primește tîrziu după 24-25 de ore. Mai însemnă asta telegramă?

Condițiile pentru o servit-e operativă nu lipsesc. Mașini există, salarii destoinici de asemenea. E necesar însă o revizuire a sistemului de muncă, care să aibă în vedere scutirea timpului de staționare a corespondenței și folosirea cu maximum de randament a mașinilor.

D. L. FLORESCU
com. Mateești-Horezu

Se mai întîmplă și „minuni”

Fiind invitat la o consfătuire de lucru organizată de Institutul de proiectări din Galați, mi-am luat din timp bilețel pentru avion. Spre ghinionul meu, din motive de ordin meteorologic, cursa respectivă s-a suspendat. Am fost nevoit deci să călătoreșc cu trenul, pierzînd o noapte de somn, și efectuînd pe drum aproape 30 de ore. Ajuns la Galați, am apelat la serviciile modernului hotel „Dunărea”, unde Institutul organizator reține, pe bază de tabel, mai multe camere pentru invitații săi din țară. „Nu mai avem nici un loc. Încercați la alt hotel”, mi-au spus tovarășii din administrația hotelului.

După ce am cutreierat, istovit cum eram, celelalte hoteluri gălățene, am fost nevoit să fac cale întoarsă. La orele 21, m-am aflat din nou în hotelul hotelului „Dunărea”, cîștigînd o cameră. Dar... nu se eliberase nimic. „Minunile” se întîmplă însă

pe neașteptate. Impulsivitat de „sensibilitate” portarului, care mă compătinea din tot sufletul, am făcut o ultimă tentativă și i-am strecurat o bancnotă în mîna. După cîteva minute doar mă afluam într-o cameră cu două paturi, dintr-o cameră unu liber. Și țin să vă informez că nu era singura cameră neocupată.

AUGUSTIN MUREȘAN
Satu Mare

P. S. — Intrucit cam aceasta e sistemul de a obține o cameră la hotel — și oamenii nu pot să doarmă totuși afară — sfaturile populare regionale și Ministerul Comerțului Interior ar trebui să ia măsuri drastice spre a pune capăt acestor practici. Faptul că hotelurile bucureștene și din țară sînt foarte solicitate, nu trebuie să constituie un motiv de speculă.

ȚINUTA SPECTATORULUI

Indiferent însă de rezultate, sîntem de părere că Sala Palatului nu poate fi confundată cu un stadion pe care se joacă fotbal și unde interesează poate mai puțin cum vine îmbrăcat fiecare și cum își manifestă simpatia față de echipa favorită. La Sala Palatului, ca și în alte săli destinate culturii, ar trebui luate măsuri de asigurare a unei anumite ținute minimele iar cei care n-o respectă, să nu fie admiși încă de la

intrare. În felul acesta s-ar reduce și numărul celor care împiedică pe ceilalți spectatori să asculte muzica — bună, rea, cum este —, fiindcă li se pare mai interesant să bată ei ritmul din palme sau cu picioarele în podea, să fluiera sau să răcnescă într-un mod pe care îl isteria.

În calitate de organizator a numeroase din spectacolele cu acest specific, O.S.T.A. ar trebui să ia cuvenite măsuri restrictive privind ținuta și atitudinea publicului său. În scop educativ, dar și pentru prestigiul instituției.

AL. CORNESCU

Casa noastră în prag de iarnă

prevăzute a fi date în folosință odată cu blocurile, respectiv în luna mai, se găsește încă în stare de defuncționare, ar trebui să-i oblige pe constructorii ploieșteni la luarea unor măsuri urgente, înainte ca anotimpul rece să se facă simțit.

Aminările nu țin de cald

Această constatare o fac deocamdată locatarii mai multor imobile din BACĂU, gîndindu-se la apropierea ziielor reci, deși de ea ar trebui să țină seama în primul rînd cei chemați să înlăture neajunsurile. Din cele șapte imobile planificate de I.L.L. pentru reparații capitale în acest an și date spre execuție la I.L.L. nu s-a terminat pînă în prezent decît unul. La imobilele din Poarta Scheilor

nr. 23, Cuza Vodă nr. 7-9, de exemplu, lucrările abia au început, iar la imobilul situat pe strada 7 Noiembrie nr. 5, lucrările de reparații capitale începute în 1965 nu sînt nici în prezent terminate.

În cazul pentru amînarea executării unor lucrări, se pot găsi la riguroase numeroase cauze obiective, pentru efectuarea altora se manifestă un fel de grabă de învidiat. Așa se întîmplă de la o vreme la I.L.L. CLUJ, unde s-au semnalat cazuri de soluționare preferențială a unor cereri, cum au fost cele ale locatariilor din Piața Gării 4-5 sau din Bd. Lenin 3, în dauna efectuării unor lucrări urgente la imobilele din Suceava nr. 3, Vrancea nr. 2 Turzii nr. 12.

În loc de soluții, rețete birocratice

Nu o dată se întîmplă ca, în locul seriozității, promptitudinii, interesului pe care trebuie să le dovedească cei chemați să soluționeze o situație sau alta, să iasă la iveală superficialitatea, birocratismul, rutina. O situație deosebită s-a petrecut cu imobilul din strada Argeș nr. 5, BRAȘOV. La începutul lunii iulie, I.L.L. a primit spre avizare din partea D.S.A.P.C., documentația necesară pentru reparațiile acestuia imobil. După circa două săptămîni se revine, indicîndu-se I.L.L.-ului trimiterea lucrărilor la sfatul popular. De atunci, adresa și documentațiile pentru repararea imobilului amînit, s-au plimbat într-un du-te vino de la I.L.L. la sfatul popular și de aici la D.S.A.P.C., pînă ce în sfîrșit au poposit definitiv zi-

lele trecute la I.L.L. Rezultatul: atacarea lucrărilor de reparații capitale se pune încă abia, la sfîrșitul lui septembrie, ca o problemă de viitor.

Sau alt caz. Pentru locatarii blocurilor din str. Dr. Sion nr. 1 și nr. 18 din raionul 6 Februarie, lucrarea de înlocuire a convectoarelor cu radiatoare a devenit o adevărată poveste cu „cocosul roșu” care tînde să se reediteze în aceeași formulă și pentru locatarii din imobilele de pe str. Judeului nr. 18 — 20 și 22 din raionul 1 Mai. Iată și istoricul: lucrările la primele adrese întreprinse în august 1965 s-au desfășurat pînă la venirea timpului friguros, cînd lucrul a fost sistat. Continuă

în martie anul acesta, dar abandonat în mai, este în sfîrșit reluat în urmă cu trei săptămîni. Ce a determinat de fapt existența unei grafic alte de simos? Explicația rezidă în nedeschiderea finanțării acestor lucrări nici după un an de la înzperarea lor. Vinovații nu sînt de astădată constructorii, ci acei care și la ora actuală meditează, caută explicații, argumente și justificări pro și contra în stabilirea grupei de lucrări căreia trebuie să-i aparțină înlocuirea convectoarelor cu radiatoare. Să fie oare o lucrare de reparații capitale, una de investiții sau una de prestări, se tot întreabă de mîine de un an tovarășii de la Banca de Investiții.

Problema asigurării unor condiții cit mai bune de locuit pentru populație în perioada de iarnă, este pe cit de importantă și cit de complexă. Pentru rezolvarea ei, sfaturile populare le revine în primul rînd datorita de a organiza cit mai grabnic santierul, de a grabi ritmul desfășurării lucrărilor ataceate, dar întîrziată pînă la ora actuală, asigurînd tot ce este necesar pentru efectuarea urgentă a tuturor reparațiilor.

PETRU SIMIONESCU

Examenul vieții

nica pentru cit este mama de voinică. Nu, nu e vorba acidoar de șorțulețele și fundițele cu care ore de gînd s-o poarte cînd s-o face mai... mîndrică. Ci de cu totul altceva. Fetele sînt mai calde, mai landre „Da” ce parcă dacă ar fi fost băiat nu ne-am fi bucurat la fel? — se întreabă ea. Și băieții... Eh, băieții... Cîte bucurii nu-ți aduc și ei. Copiii sînt copii — conchide Ioana Oprea cu o surprinzătoare maturitate și superioritate — și bucuriile și ariile pe care ti le dau ei, nu le poti avea altfel nîcîm.”

Ioana Oprea se află la primul său copil. Este foarte tînră

și abia timpul care va veni — traversîndu-l — îi va da cu adevărat măsura împlînirii posibile prin examenul trecut în cursul acestei dimineți de septembrie. Deocamdată, primele bucurii — ale ei și-ale celorlalte femei pe care le-am văzut în halate albe, cu mîși de tifon așezîndu-și calme pruncul la „mese” sau adîhmîndu-se în paturile încălute — sînt bucurii imediate — unice ca intensitate — ale examenului, „trecut”, ale celui mai esențial dintre examenele pe care le dăm în fiecare zi: examenul vieții.

ELISABETA PETREANU

TRIBUNA ECONOMICĂ • TRIBUNA ECONOMICĂ • TRIBUNA ECONOMICĂ

IZVOARELE RENTABILITĂȚII

Mai sînt cîteva luni pînă la încheierea bilanțului. Abia atunci se va putea spune, cu precizia dată de cifre, cît de puternic a fost demarajul producției în G.A.S. Urziceni în primul an al cincinalului. Totuși, chiar și acum, la începutul toamnei, se poate face o „numărătoare a bobocilor”, o socoteală care vestește că izbînzile viitoare vor fi și mai mari.

In prim plan se situează dezvoltarea preocupării întregului colectiv pentru sporirea producției pe hectar și animal furajat, pe calea aplicării cu discernămint a metodelor agrozootehnice avansate. Să ne

tona de boabe să se obțină la un preț de cost mai mic de circa 195 lei. De notat că grîul livrat a fost de bună calitate, bine condiționat, fapt care a asigurat realizarea unor beneficii mai mari.

In prezent, se strînge recolta de porumb. Și la această cultură, rezultatele sînt bune. Folosirea pe cele 1184 hectare a unor hibrizi de înaltă productivitate, asigurarea unor condiții optime de plante la hectar, combaterea buruienilor cu ajutorul erbicidelor și recoltarea cu ajutorul combinelor fac ca producția de porumb să fie, potrivit evaluărilor, de peste 3 500 kg boabe la hectar, respectiv cu circa 20 la sută mai mare decît s-a prevăzută. Agrotehnica avansată, extinderea chimizării și mecanizării determină ca prețul de cost pe tona de boabe să fie redus cu peste 30 la sută. De la cultura porumbului, gospodăria va încasa un beneficiu de aproximativ 300 000 lei.

Din activitatea gospodăriei agricole de stat Urziceni

referim, bunăoară, la cultura grîului.

Efectuarea lucrărilor strict necesare, evitarea risipei de îngrășăminte, economia la carburanți, lubrifianti și piese de schimb, alături de sporul de peste 600 kg grîu realizat pe hectar, au contribuit ca

Ponderea cea mai mare în venitul total al gospodăriei revine însă sectorului zootehnic. Pentru obținerea unor cantități cît mai mari de carne și lapte, s-a pus mult accent în primul rînd pe asigurarea, din producția proprie, a unor cantități cît mai mari de furaje de bună calitate. Agrotehnica aplicată culturilor furajere s-a realizat la un nivel mai înalt. Drept consecință, producția de orz pentru masă verde, de pildă, a fost, în acest an, mai mare cu 26 la sută iar aceea de borcoag cu 35 la sută.

Dezvoltarea bazei furajere este însoțită de perfecționarea tehnicii de furajare și îngrijire a animalelor. La indicația conducerii gospodăriei — director inginer Ion Vermeșan — se înfăptuiește o atență deosebită a unor furaje deficitare cu altele, avîndu-se în vedere echilibrarea rațiilor în ceea ce privește substanțele proteice de origine vegetală sau animală, evitarea risipei de furaje, economia de unități nutritive. La porcine s-a generalizat metoda îngrășării rapide.

Gospodărirea mai judicioasă se reflectă în depășirea însemnată a sarcinilor de plan. Producția medie de lapte pe animal furajat, spre exemplu, este superioară celei planificate. Sporul zilnic de creștere la porcine puse la îngrășare este de 540—550 grame, cu 7—8 la sută mai mare decît

s-a prevăzută. Cum este normal, odată cu dezvoltarea producției sporesc livrările. Pînă la începutul acestei luni, G.A.S. Urziceni a furnizat la fondul central, peste plan, 760 hectolitri de lapte și 50 tone carne de porc.

Realizările obținute pînă acum dovedesc că, în G.A.S. Urziceni, izvoarele rentabilității sînt tot mai bine puse în valoare. Se cuvine însă să a- rătăm că există încă posibilități prin a căror transformare în realitate se poate asigura obținerea unor beneficii anuale și mai mari. Așa cum s-a subliniat și cu prilejul dezbaterei prevederilor cincinalului, dat fiind faptul că gospodăria se profilează pe producția de lapte și carne este util ca, începînd cu 1967, să se extindă producția de furaje, să sporească mult recolta pe unitate de suprafață și, mai ales, să se reducă costurile la care se obțin nutrețurile din producția proprie. Ponderea principală în structura planului de cultură trebuie s-o ocupe porumbul, orzul și lucerna irigată. Actualmente irigarea culturilor furajere se practică pe 116 hectare dar sînt posibilități ca aspersoarele să funcționeze pe 800—900 hectare. Pentru reducerea și mai substanțială a cheltuielilor la cultura porumbului trebuie extinsă metoda combaterii chimice a buruienilor și realizată mecanizarea integrală a lucrărilor de recoltat.

În ramura creșterii animalelor, în vederea reducerii prețului de cost, îndeosebi la lapte, este necesar să se promoveze cu mai multă stăruință introducerea micilor mecanizări în ferme (actualmente instalările de muls nu sînt integral folosite), să se adreseze selecția animalelor și să se evite cheltuielile mari făcute pentru transportul furajelor, prin mai judicioasă amplasare a culturilor (în apropierea fermelor și nu la distanțe mari), precum și prin mai raționala depozitare a furajelor lîngă locurile de consum. Pentru ca îngrășătoarele să fie folosite la întreaga capacitate și să se asigure livrarea ritmică a cîrnilor (nu așa cum s-a întîmplat în luna august cînd cantitățile furnizate au fost mici) este util, ca sistematic, conducerea gospodăriei, cu concursul Truștelui Gostat Urziceni, să asigure popularea din timp a fermelor cu numărul de animale necesar.

Dezvoltarea în continuare a spiritului gospodăresc, ridicarea necontenită a nivelului de calificare profesională a muncitorilor, înfăptuirea mai operativă a prețioaselor propuneri făcute de aceștia în consfățuirile de producție — iată alți factori de care tinîndu-se seama se va reuși ca, începînd cu anul 1967 și în viitor, să se urce noi trepte pe scara rentabilității.

Ing. V. STANCU

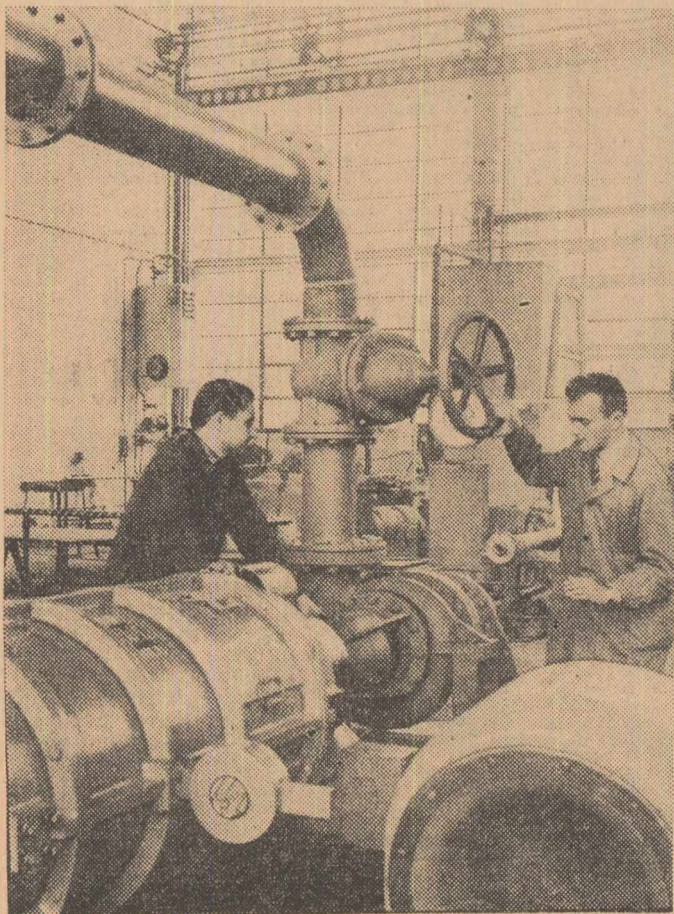

Rezistența la uzură, armonia de culori și bogata prezentare sortimentală sînt atribute recunoscute ale produselor Fabricii de stofe pentru mobilă din Capitală. În cișeu: Aspect din atelierul de vopsitorie

Foto: S. VIDEANU

La Birsești, la cea mai mare și modernă fabrică de ciment din țară

Simptomele de „precocitate” au creat climatul autoliniștirii

Imaginea de mai sus prezintă o scenă obișnuită din activitatea ce se desfășoară la standul de probe al Uzinei de pompe din București. Nou și deosebit este însă tipul de pompă ce se află pe stand. Pe scurt ea poartă denumirea „250—28” și face parte din noua familie de pompe „Terma”.

— Aceasta este cea de a șaptea pompă omologată — ne-a spus ing. Vlad Stoian, de la serviciul constructor-șef al uzinei — din noua familie numită „Terma” recent creată și va cuprinde în final 21 de tipuri. În felul acesta la gama de tipuri-serii de pompe fabricate de uzina noastră, se adaugă acum încă una de largă utilizare.

Foto: MIHAI POPESCU

Prima tonă de ciment la Birsești a fost realizată acum un an, în preajma celui de-al IX-lea Congres al P. C. R. Evenimentul a marcat un moment important în dezvoltarea industriei lîntilor. Noua investiție — concepută și echipată la nivelul tehnicii mondiale — s-a prezentat în „familia” fabricilor de ciment din țara noastră cu unele elemente tehnologice în primărie. Procedul uscat cu schimbătoare de căldură în suspensie, morile care usucă și macină concomitent materiile prime folosind gazele ce vin din cuptor, instalația de omogenizare a făinii — sînt numai cîteva dintre caracteristicile care, adăugate numeroaselor elemente de mecanizare și automatizare, asigură condițiile unor indici tehnico-economici de exploatare deosebit de avanzați.

Dovada o dă faptul că într-un timp scurt, depășindu-se momentele dificile, producția de ciment a intrat treptat, treptat, într-un fagăș normal. Dacă în 1965 s-a realizat un singur sortiment, acum numărul a ajuns la 4 (dintre care un sort cu rezistențe inițiale mari), iar alte două sînt de pe acum gata pregătite să li se adauge. A trecut un singur an, și cimentul de la Tirgu-Jiu a devenit cunoscut și apreciat nu numai în țară, ci și peste hotare. La capătul primelor 8 luni din acest an, în timp ce majoritatea fabricilor din sector n-au izbutit să recupereze integral rămănițele în urmă din trimestrul I, noua întreprindere, la cel dintîi an al existenței sale înregistreză peste plan 16 430 tone de clincher și 26 400 tone de ciment.

Prezentate sintetic, în cîte-

va fraze lapidare, aceste remarcabile succese, tăinușele eforturilor stăruitoare, orientate în direcția atingerii indicilor tehnico-economici proiectați. Prin devansurile înregistrate, angajamentul colectivului de a îndeplini acest deziderat cu un trimestru înainte de termenul planificat începe să se materializeze. Spre mîndria industriei constructoare de mașini din țara noastră, cuptoarele de clincher și morile de ciment, executate de uzina „23 August” din București, au dovedit că, exploatare judicioasă, pot depăși încă de pe acum productivitatea nominală. Acesta constituie unul din elementele hotărîtoare ce înlesnesc încadrarea fabricii în graficul de atingere treptată a parametrilor înscrîși în proiect.

Prin prisma succesorilor de pînă acum, care au început să se reediteze de la o lună la alta s-ar părea că totul merge bine. Și, într-adevăr, simptomele de „precocitate” pe care le manifestă tînăra fabrică de la Tirgu-Jiu au început să creeze climatul autoliniștirii. Raportările sînt multumitoare. Dar nu-l oare păcat să se

treacă cu nepăsare pe lîngă rezervele ce ar putea spori dezvoltarea economiei naționale? Cînd cuptoarele de clincher și morile de ciment au dovedit că pot produce zilnic 900 tone și, respectiv, peste 50 tone, de ce să nu se asigure condiții pentru a fi exploatare permanent la acest nivel, chiar dacă capacitatea lor proiectată este de 800 tone și respectiv de

nici nu poate fi ameliorată altă vreme cît sectorul mecanic-șef duce încă lipsa de mașini și lucrători cu înaltă calificare. Altfel, vreme cît postul de mecanic-șef este încă vacant. Este nepermis ca întreținerea celei mai mari fabrici de ciment din țară, pentru care s-au alocat zeci de milioane lei, să fie lăsată la voia întîmplării. De multe ori, neajun-

cheia anul de cînd întreprinderea de construcții nr. 6 Craiova, Truștel de instalații-montaj nr. 2 București și uzinele „Bocea Română” poartă discuții, redactează „minute”, planuri de măsuri, formulează angajamente, în timp ce defecțiunile se tîm laț. La rîndul lor uzinele „Progresul” din Brăila și „Independența” din Sibiu nu se străduiesc suficient pentru a pune la punct concasorul de 400 t/h (un agregat asemănător, realizat la Fabrica de ciment Fieni cu forțe proprii funcționează foarte bine) și ciururile vibratoare (concepute de IPROMIN) pe care le-au executat cu super-ficialitate, îngreunînd astfel pregătirea materiilor prime. Alt caz, electrofiltrele. Multă vreme nici nu se știa precis cine răspundea de întreținerea lor; sarcina era „pasată” de la secția cuptoare la secția mori, și viceversa.

Proiectantul investiției urmărește, în general, cu atenție evoluția indicatorilor tehnico-economici. Dar în unele cazuri, rezolvarea unor imperfecțiuni sau erori detectate în cursul exploatării se face cu încetinitor.

AUREL ZELINSCHI

CAPACITĂȚILE DE PRODUCȚIE MAI BINE FOLOSITE

42 tone? La agregatele conducătoare indicii extensivi se menține, de regulă, sub plan: în primele 7 luni cu 4,28 la sută, la cuptoare și cu 8,78 la morile de ciment. Explicația este simplă. Deficiențele de exploatare fac ca numărul opririlor accidentale să fie mare. Dar nu numai atît. Intervenițiile echipelor de întreținere — care de multe ori mai execută și lucrări de slabă calitate — nu sînt suficient de operative. Situația

suri organizatorice fac ca uscătoarele, concasorele sau chiar morile să fie subalimentate, să funcționeze în gol sau să fie pur și simplu oprite, ceea ce, într-o formă sau alta reprezintă pierderi.

Nu puține sînt stăgîrile pricinuite de anumite deficiențe tehnologice, de execuție sau de montaj. În această privință exemplul podurilor rulante de la hala de materii prime este destul de semnificativ: în curînd se va în-

terea din Tecuci este și aceea a gospodăriei ambalajelor. În acest sens este suficient să arătăm că ani la rînd, ele nu au fost amonizate corespunzător uzurii reale, această procedură ilegală devenind o sursă sub-generis de reducere a cheltuielilor (!). Nu trebuie neglijate nici consecințele directe ale unei asemenea practici: o evidență dă „peste cap” și circa trei milioane lei suportate de costuri în acest an.

De ce nu s-a intervenit la timp? Răspunsul — aparține de drept organului bancar și corpului de control financiar din ministere.

Prezentă anchetă a scos în evidență cîteva aspecte legate de o mai slabă gospodărie a unor unități productive. În condițiile sarcinilor majore privind rentabilitatea sectorului de conserve se impune ca M.I.A., alături de colectivele de conducere din fabrici, să intensifice acțiunea dusă împotriva irosirii oricăror valori materiale și bănești, pentru o zăgazuire hotărîtă a tuturor canalelor de risipă. Dar aceasta nu înseamnă — ca în cazul unității din Tecuci — menținerea în gestiuni a unor false valori, a unor produse lipsite de valoare de întrebuintare. Si aceasta pentru că numai pe un teren „curățat” de influențele negative ale unor ani precedenți, realizările existente — pași mici, dar siguri către rentabilitate — pot fi urmărite consecvent, amplificate. Totodată, deosebit de important este ca prin mîsurile corespunzătoare să se intervină operativ și eficient acum, cînd campania de producție în plină desfășurare pune de fapt temeliile rezultatelor viitoare.

FL. RADULESCU-BOTICA

De la constituirea uniunilor cooperatiste, ca organe proprii de îndrumare și conducere a cooperativelor agricole de producție, au trecut cîteva luni.

L-am rugat pe tovarășul inginer Vasile Dragoș, vicepreședinte al Uniunii regionale a cooperativelor agricole de producție — Crișana să ne înfățișeze succint principalele direcții ale activității desfășurate în timpul care s-a scurs de la constituirea uniunilor.

— În primul rînd, ne-am concentrat toate forțele spre acele unități care au cel mai mult nevoie de sprijin. Asigurarea cu semințe valoroase, de înaltă productivitate, a cooperativelor agricole constituie una din sarcinile noastre principale. În acest scop am întocmit, imediat după constituirea uniunilor, un studiu pe unități privind producerea semințelor pe plan local. Ca urmare, am stabilit ca unitățile din zonele de deal să însămînteze pe suprafețe mai mari trifoi, ghizdei, lupin, cartofi etc astfel încît să-și asigure atît necesarul lor cît și un surplus pentru schimb cu alte cooperative. Au fost extinși, tot în zona de deal, cei mai corespunzători hibrizi dubli de porumb timpurii și semitimpurii, creîndu-se posibilitatea recoltării lor mai devreme și, ca urmare, eliberarea terenului din timp pentru însămîntările de toamnă. Rezultatele obținute sînt concludente.

— În regiunea Crișana au fost efectuate ample lucrări pentru irigarea culturilor. Ce ne puteți relatea în legătură cu aceasta?

— În baza sarcinilor stabilite de către cel de-al IX-lea

Congres al partidului, cooperativelor agricole și-au prevăzută, la începutul anului, amenajarea în 1966 a unei suprafețe de 1 520 hectare. Unitățile agricole, sprijinite de uniunile cooperatiste au reușit să extindă suprafața irigată cu 4 064 hectare, ceea ce depășește cu peste 800 de hectare întreaga suprafață amenajată în cursul anilor trecuți. Rezultatele obținute ne întăresc convingerea că sarcina stabilită de conferința de constituire a uniunii cooperatiste

derii culturilor de legume, dar nu atît a celor în cîmp cit, mai ales, a acelor produse în sere și solarii. În cursul acestui an, de pildă, serele diferitelor unități ca cele din Sîntana, Olari, raionul Criș, Mădăras, raionul Salonta, Fieni, raionul Beiuș, etc., au atins o suprafață de 60 000 m.p. de teren, fiind în curs de construire pe încă 40 000 m.p. Pînă în 1970, conform planului de perspectivă, cooperativelor agricole vor ajunge la 24 hectare de sere față de numai

suprafața astfel cultivată să ajungă la 300 de hectare.

— Cîteva aspecte din sectorul zootehnic...

— Desigur. Ne preocupăm, în primul rînd, realizarea efectivelor de animale planificate și asigurarea furajelor, iar pentru valorificarea mai economice a animalelor reformate, s-a înfăptuit în cadrul de tineretului bovină fost organizată, în 13 cooperative agricole, îngrășătorii speciale cu o capacitate totală de 1 800 capete la un ciclu de îngrășare. La cooperativa agricolă din Tileagd, de pildă, a fost organizată o astfel de îngrășătorie pentru 100 de capete de bovine adulte. Am sprijinit apoi aprovizionarea îngrășătorilor cu furaje necesare prin intrajutorarea între unități. Sînt numai cîteva aspecte care reflectă orientarea activității noastre. Aș vrea să mai adaug că în procesul muncii de zi cu zi, birotul executiv al uniunilor regionale a căutat să-și formeze un stil de muncă propriu.

— Ne puteți prezenta cîteva aspecte?...

— Aparatul nostru, fiind receptiv la problemele noi care apar, îmbogățindu-și mereu metodele de muncă, a ajuns nu numai să lucreze mai bine, dar să și înregistreze un salt calitativ în îndeplinirea sarcinilor. Pentru a sprijini concret activitatea cooperativelor agricole, membrii biroului executiv sînt repartizați pe grupe de unități. Se folosesc cu succes și metoda analizării și îndrumării acestora prin brigăzi, în care sînt cuprinse atît cadre de conducere de la uniunile regionale și raionale cît și specialiști din partea consiliilor agricole.

DUMITRU NEGRUȚIU

Principalul obiectiv: FIECARE COOPERATIVĂ AGRICOLĂ, O UNITATE ECONOMICĂ PUTERNICĂ

regionale de a se ajunge pînă în 1970 la o suprafață amenajată pentru irigații de 15 000 de hectare, să fie depășită cu circa 5 000—6 000 hectare. Si astfel asemenea condiții. Dar nu ne oprim numai la asta. Noi avem în cooperativă agricole circa 35 000 hectare de teren supuse stagnărilor de apă și eroziunilor. Pentru prevenirea lor am stabilit un plan concret de lucrări.

— Și în legumicultură? — Mergem pe linia extin-

un hectar în 1965. De remarcant că pentru anul viitor, în scopul utilizării mai raționale a fondului de investiții, a materialelor și a energiei calorice, cooperativele agricole din Mihai Bravu și Rosiori, raionul Oradea au hotărît să construiască împreună o sere în suprafață de 20 000 m.p. Bune rezultate au dat și solariile — un sistem de sere acoperite cu foi de polietilenă, sub care s-au produs în 1966, pe 20 de hectare, legume timpurii, urmînd ca pînă în 1970

(Urmare din pag. 1)

tin tov. MUREȘ PĂNESCU contabil șef, și ele reafirmă, prin experiența proprie întreprinderii, eficiența micilor mecanizări. Nefiresc ni se pare însă faptul că desu-furizorii de produse decorticabile sînt mult mai numeroși. La ora actuală utilajele amintite sînt concentrate în numai două asemenea unități. La întrebarea: căror cauze se datorează o asemenea originală repartitie ni s-a răspuns printr-un proiect: la anul situația va fi remediată. Ne întrebăm pe această cale: de ce pentru a se ajunge la o asemenea concluzie în ciuda unor necesități evidente — au trebuit să treacă mai bine de doi ani?

— Si acum părerile unei economiste — tov. ELISABETA ATAMIAN, inspectoră la Filiala raională a băncii:

— Cred că „Flora” va reuși cu destulă greutate să realizeze o redresare financiară în acest an. Nu aș vrea ca părerile mea să demobilizeze. Dar în fața unui plan de producție la care îndeplinirea integrală nu este certă și a unui rînd de livrări mult prea lent — la finele semestrului întîi se înregistrează facturi neincasate peste plan ce depășeau un milion de lei — trebuie să fim circumspecți.

Asadar, între părerile directorului de întreprindere și cea a inspectorului bancar o contradicție pe care, în final, o dorim rezolvată în interesul întreprinderii și al întregii economii.

Ca punct de plecare, propunem o constatare pe care „radiografia” economică a întreprinderii o impune: rentabilitatea nu este determinată exclusiv de prețul materiilor prime...

Valori false în gestiune

Fabrica de conserve din Tecuci cunoaște în aceste zile febra campaniei de producție caracterizate de unităților cu profil sezonier. Încursiunea întreprinderii de-a lungul procesului tehnologic a impus o constatare imediată: spații de depozitare aripline, „sufocate”. Impresionante cantități de produse, stivuite și în-

tuate an de an — nu poate cunoaște decît o singură ieșire: declararea și eventual casarea produselor în cauză, în funcție de rezultatele analizelor de laborator. Se impune deci o „curățenie” radicală. Aceasta este de altfel și opinia colectivului de conducere al întreprinderii — recent numit — care a înaintat în acest sens propuneri direcției generale. Se pare însă că forul tutelar — evoluția în timp a stocurilor ne îndreptățește să

Pe „urmele” cheltuielilor neproductive

afara depozitelor, în condiții „naturale”, au rădăcinii foarte vechi. Pot fi găsite aici — evident degradate, calitativ — sortimente fabricate încă din anul 1962!

— Acest „balast” — ne spune contabilul șef al unității, tov. VALERIU LEFTICARU se repercutază nefavorabil asupra acțiunii de rentabilizare pe care o desfășurăm. Și e și logic să fie așa: la un nivel al creditelor restante de aproape șase milioane, vă imaginați ce volum de dobinzi revine costurilor curente...

o spunem — nu este pe deplin convins de oportunitatea acestei măsuri. Sistemul întregului de acord că aplicarea ei reprezintă în final o pierdere ceea ce este, pe bună dreptate, îndezirabil. Dar cum pînă în prezent — și sînt ani la mijloc — direcția generală nu a propus o soluție mai economică, trebuie să arătăm că menținerea în suspensie a problemei se soldează cu efecte similare. Mai mult: îngreunează urmărirea eficienței acțiunii de rentabilizare ce se desfășoară.

O altă problemă de strictă actualitate la fabrica de con-

Festivitate consacrată împlinirii a 100 de ani de la nașterea lui George Coșbuc

Sub auspiciile Comitetului național pentru sărbătorirea centenarului George Coșbuc, la Teatrul de Operă și Balet a avut loc, marți seara, o festivitate consacrată împlinirii a 100 de ani de la nașterea poetului.

Au luat parte conducători ai unor ministere, instituții centrale și organizații obștești, academicieni, scriitori și alți oameni de cultură, ziaristi români și străini, un numeros public.

Au participat, de asemenea, oaspeții de peste hotare invitați la manifestările organizate cu prilejul aniversării centenarului Coșbuc, precum și membri ai corpului diplomatic.

Președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Pompiliu Macovei, deschizând festivitatea, a spus: „Eveniment de seamă în viața noastră culturală, aniversarea lui Coșbuc depășește prin semnifi-

cația sa hotarele patriei, fiind sărbătorită și pe plan internațional, sub auspiciile Consiliului Mondial al Păcii.

În continuare vorbitorul a subliniat că George Coșbuc este un poet militant în interesul cel mai înalt al cuvintului, că istoria neamului a găsit în el un poet patriot, care a exprimat cu forță și mândrie sentimentele cele mai înalte ale omului din popor, reliefându-i virtuțile și slăvind-i faptele de vitejie.

După ce a relevat similitudinile care există între biografia lui Coșbuc și a celorlalți reprezentanți de frunte ai intelectualității ardelenilor — Slavici, Goga, Rebreanu sau Blaga — acad. Zaharia Stancu, președintele Uniunii Scriitorilor, a arătat că George Coșbuc, ca și ceilalți scriitori ardeleni și-a consacrat munca și talentul cauzei patrioțice, naționale, a momentului. El a slujit frământarea

politico-socială în care se găsea cuprins poporul român la acea epocă; a îmbogățit, prin înfăptuiri de artă și cultură, înfăptuiri de artă și cultură, conștiința națională, pe pragul unuia dintre marile și pateticele sale lupte istorice.

Hotărând această comemorare, a încheiat vorbitorul, partidul nostru și guvernul nostru afirmă încă o dată că literatura și poezia sunt bunuri fundamentale ale vieții și idealului socialist, că tradiția patriotică națională și populară a culturii trecute, atât de frumos ilustrată de George Coșbuc, trebuie continuată pe treptele superioare ale culturii noastre socialiste de astăzi; că tot ceea ce a îmbogățit și va îmbogăți conștiința noastră de popor, de națiune și de patrie, va fi întotdeauna scump sufletului românesc.

Criticul literar Ion Dodu Bălan a vorbit despre „George Coșbuc, un moment în evoluția poeziei românești“. „Sărbătorim Centenarul Coșbuc — a spus vorbitorul — cu sentimentul că celebrăm sensurile adânci ale existenței noastre milenare, căci în scrierile poetului de la Hordou se concentrează, într-o sinteză superioară, datinele pământului românesc, credințele și miturile lui, evenimentele obșnuite sau de răscruce ale acestui popor“.

„Am avut norocul să-l cunosc și pe Ion Slavici, și pe George Coșbuc, și să fiu îmbogățit de el cu dragoste de frate mai mare — a spus acad. Victor Eftimiu. Nu pot să-i evoc fără o caldă emoție. Erau doi oameni blânzi, modesti. Treceau neluati în seamă, ca două umbre cu toată strălucitoarea lor glorie.“

Coșbuc năvălește în literatura țării, a spus vorbitorul, ca o revărsare a zorilor, în cîntece de ciociri, în desfășurări de livezi smălțate cu flori. Aerul sănătos al plaiurilor natale pătrunde și înviorază sufletul național. În versuri limpezii, spiritene, curgătoare ca piraiele muntilor, Coșbuc cîntă bucuria vieții. Poemele sale sociale nu vădese amărăciune și renunțare la luptă.

În continuare, scriitorul Berdi Kerbabaev, președinte al Uniunii Scriitorilor din R.S.S. Turkmene și secretar al conducerii Uniunii Scriitorilor Sovietici, și profesorul Wilhelm Szabo, poet din Austria, au rostit cuvinte omagiale în memoria lui George Coșbuc.

În încheierea festivității a fost prezentat un spectacol literar, muzical, coregrafic, la care și-au dat concursul formații artistice și actori ai unor teatre bucureștene. (Agerpres).

DE LA MUZEUL DE ISTORIE A PARTIDULUI COMUNIST, A MIȘCĂRII REVOLUȚIONARE ȘI DEMOCRATICE DIN ROMÂNIA

Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România roagă pe cei ce dețin documente, scrisori, fotografii, obiecte despre activitatea celor ce în anii 1940-1944 au fost deținuți în lagăre, să ia legătura cu conducerea muzeului, în Soseaua Kiseleff nr. 3, raionul 30 Decembrie — București.

SOSIREA UNEI DELEGAȚII DE ACTIVIȘTI AI UNIUNII COMUNIȘTILOR DIN IUGOSLAVIA

La invitația C. C. al P.C.R., marți a sosit în Capitală, în schimb de experiență, o delegație a Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, condusă de Lațković Mirco, membru al C. C. al U.C.I., membru al Comitetului Executiv al C. C. al U.C. din Croația.

La Gara de Nord, delegația

a fost întâmpinată de Ștefan Matei, membru al C. C. al P.C.R., Vasile Vlad, membru supleant al C. C. al P.C.R., sefi de secție la C. C. al P.C.R. de activități de partid.

A fost de față Milorad Komatina, însoțit cu afaceri ad-interim al R.S.F. Iugoslavia la București.

Ministrul comerțului și industriei statului Kuweit a părăsit Capitala

Marți dimineața a părăsit Capitala ministrul comerțului și industriei statului Kuweit, Abdallah Al Jaber Al Sabah, împreună cu persoanele care l-au însoțit în vizita în țara noastră.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, au fost prezenți Bujor Almășan, ministrul minerelor, Alexandru Albescu și Va-

lentin Steriopol, adjunctii ai ministrului comerțului exterior, conducători ai unor întreprinderi românești de comerț exterior, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe.

Au fost de față Saeed Jacob Shammam, ambasadorul statului Kuweit la București.

Declarațiile oaspetelui

Înainte de a părăsi Capitala, ministrul comerțului și industriei statului Kuweit, Abdallah Al Jaber Al Sabah, a avut o convorbire cu reprezentanții ai presei și Radio-televiziunii române. Redăm mai jos relațiile redactorilor Agenției române de presă „Agerpres“, T. Nițescu și S. Lucian.

— În scurta mea ședere în minunata dv. țară m-am simțit cum nu se poate mai bine. Am cunoscut poporul român, care este harnic activ, vesel, primitor și mai presus de orice, este foarte mulțumit de viața pe care o duce.

Am avut prilejul, în aceste zile, să mă întâlnesc și cu conducătorii ai României, și în primul rând, am fost primit de președintele Consiliului de Stat, Excelenta Sa, Chivu Stoica, care a manifestat față de mine și față de poporul statului Kuweit multă prețuire și respect.

Referindu-se la obiectivele industriale vizitate — rafinăriile de la Brașov, uzinele „Tractorul“ din Brașov, precum și uzinele de utilaj petrolier „1 Mai“ din Ploiești — ministrul statului Kuweit a apreciat munca plină de avânt a colectivelor care lucrează aici, precum și buna calitate a produselor.

— De altfel, a remarcat oaspetele, nu mă surprinde calitatea producției, dată fiind înregistrarea modernă a acestor

unități. Succesele dv. constituie o expresie a spiritului activ, inovator al poporului român, o reflectare a atenției înțelepte pe care o acordă conducerea țării în organizarea și îndrumarea tuturor sectoarelor economiei naționale.

În legătură cu perspectivele de dezvoltare a relațiilor economice dintre cele două țări, oaspetele a spus printre altele: — Luând cunoștință direct cu varietatea produselor și calitatea acestora, pot afirma că piața statului Kuweit este interesată în achiziționarea de diverse mărfuri românești, în primul rând cele ale industriei ușoare. Noi dorim să intensificăm relațiile comerciale dintre România și statul Kuweit. În acest scop, s-au purtat discuții privind deschiderea unor agenții comerciale în țările noastre, care, desigur, vor facilita efectuarea de schimburi reciproce cantitative și calitative avantajoase. Asupra acestor importante probleme ambele părți s-au pronunțat favorabil.

Scurta mea călătorie pe traseele turistice ale României — Valea Prahovei — a spus în încheiere ministrul comerțului și industriei statului Kuweit Abdallah Al Jaber Al Sabah, mi-a dat prilejul să cunosc și frumusețea peisajului românesc. Am admirat construcții arhitectonice moderne, cartiere noi de locuințe, hoteluri, complexe alimentare etc.

Decret pentru alegerea unui deputat în Marea Adunare Națională în circumscripția electorală nr. 1 Oradea — Nord

Consiliul de Stat a stabilit prin decret data de 20 noiembrie 1966 pentru alegerea unui deputat în Marea Adunare Națională, în locul dev-

nit vacant în circumscripția electorală nr. 1 Oradea-Nord, din regiunea Crișana. (Agerpres).

Întoarcerea din U. R. S. S. a delegației de activiști ai P. C. R.

Marți s-a înapoiat în Capitală delegația de activiști ai Partidului Comunist Român, condusă de Gheorghe Petrescu, membru al C. C. al P.C.R.,

seful Secției Organizații de Partid a C. C. al P.C.R., care, la invitația C. C. al P.C.U.S., a făcut o vizită în U.R.S.S.

Actualitatea internațională

Manevrele militare „Vltava“

PRAGA 20 (Agerpres). La 20 septembrie pe teritoriul R. S. Cehoslovace au început manevrele militare denumite „Vltava“, la care participă trupe din R. S. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Ungară și U.R.S.S.

Într-o conferință de presă ținută cu acest prilej, un reprezentant al armatei populare cehoslovace a arătat că aceste manevre reprezintă o importantă trecere în revistă a activității și pregătirii de luptă a trupelor participante. În cursul aplicațiilor, comandanții și statele majore își vor îmbogăți cunoștințele și experiența în dirijarea operațiilor de luptă și își vor perfecționa întregul sistem de conducere.

La manevre asistă A. Novotny, prim-secretar al C. C. al P. C. din Cehoslovacia, președintele R. S. Cehoslovace, și alți conducători de partid și de stat al Cehoslovaciei.

După cum anunță agenția CTK, la manevre au sosit delegații conduse de miniștri ai forțelor armate ale țărilor participante la Tratatul de la Varșovia. Din țara noastră participă o delegație condusă de general-colonel Ion Ioniță, ministrul Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România. Participă de asemenea, mareșalul A. Grečko, comandantul suprem al forțelor armate unite ale statelor participante la Tratatul de la Varșovia.

Convorbirile iugoslavo-indoneziene

BELGRAD 20 (Agerpres). În comunicatul dat publicității la încheierea vizitei în Iugoslavia a ministrului de externe indonezian, A. Malik, se arată că, procedind la o

analiză a situației internaționale, miniștrii de externe ai celor două țări și-au exprimat hotărârea de a contribui în continuare la aplicarea cu consecvență a principiului coexistenței pașnice.

În altă ordine de idei, cele două părți și-au exprimat îngrijorarea în legătură cu primejdia nemijlocită pe care războiul din Vietnam o constituie pentru pacea mondială.

În domeniul relațiilor bilaterale, cele două părți și-au exprimat dorința de a dezvolta în continuare colaborarea dintre Iugoslavia și Indonezia pe plan economic, tehnic, cultural etc.

Sedinta guvernului R. A. U.

CAIRO 20 (Agerpres). — La sedinta guvernului Republicii Arabe Unite prezidată de primul ministru, Sidky Soliman, a fost adoptată o hotărâre în legătură cu studierea posibilităților țării în ce privește resursele și forța de muncă, precum și în legătură cu elaborarea politicii economice a țării. S-a hotărât, de asemenea, să se dea prioritate proiectelor industriale începute și celor aflate în studiu de finisare, dezvoltării rețelei învățământului tehnic și dezvoltării industriei sectorului de stat. Au fost examinate măsurile menite să ducă la întărirea sectorului de stat și la înlăturarea piedicilor din calea dezvoltării lui.

827...

WASHINGTON 20 (Agerpres). — Potrivit unor date oficiale, pînă în prezent, 827 de tineri americani au fost sancționați pentru refuzul de a lua parte în războiul din Vietnam. În Vietnam, mulți tineri, încrezându-se că evită chemarea sub arme, preferă să părăsească S.U.A. Astfel, potrivit revistei „United States News and World Report“, în regiunea orășului canadian, Toronto, se află 400 de cetățeni americani care nu doresc să plece în Vietnam. Un număr aproximativ egal de tineri se află în orașele canadiene, Montreal și Vancouver.

VARȘOVIA 20 (Agerpres). La Varșovia a fost dat publicității comunicatul cu privire la vizita oficială făcută între 13 și 19 septembrie a.c. în Polonia a șahului Iranului, Mohammad Reza Pahlavi, la invitația lui Edward Ochab, președintele Consiliului de Stat al R. P. Polone.

În comunicat se subliniază că, respectarea în relațiile dintre state a principiilor suveranității, egalității în drepturi și neamestecului în treburile interne, precum și punerea la baza relațiilor internaționale a principiului coexistenței pașnice, indiferent de orinduire politică, reprezintă condiția principală a schimbării condițiilor de dezvoltare reciprocă și de colaborări pașnice internaționale.

Cele două părți consideră că poporul vietnamez are dreptul deplin de a-și hotărî singur soarta fără vreun amestec străin. Rezolvarea politică justă și trainică a pro-

Salonul internațional de pielărie și încălțăminte

Aprecieri elogioase la adresa standului românesc

BRUXELLES 20 (Agerpres). În capitala Belgiei a avut loc deschiderea oficială a Salonului internațional de pielărie și încălțăminte. Standul românesc, amenajat pe o suprafață de 60 mp, prezintă modele de încălțăminte produse de fabricile: „Cluj“, „Banatul“, „Timisoara“, „Dimbovita“, „Victoria“ și altele. Ministrul belgian pentru probleme economice, Jacques Van Offelen, însoțit de funcționari superiori din ministere, personalități din industria încălțămîntului și ziaristi a vizitat standul nostru, făcînd aprecieri elogioase.

Un nou pas spre intensificarea politicii rasiste în Republica sud-africană

CAPETOWN 20 (Agerpres). — Parlamentul sud-african a aprobat la prima citire proiectul de lege prezentat de guvernul R.S.A., care prevede interzicerea tuturor organizațiilor și partidelor mixte care au ca membri albi albi cîți și negri.

Potrivit relațiilor corespondentului agenției France Presse la Capetown, noua lege reprezintă „un nou pas spre intensificarea politicii de segregare rasială“.

Comunicatul polono-iranian

blamei vietnameze trebuie să se realizeze pe baza acordului de la Geneva din 1954.

Acordul importanța convenită rolului comerțului internațional în apropierea dintre state, cele două părți s-au pronunțat pentru dezvoltarea multilaterală în relațiile economice libere de orice fel de discriminări și de bariere artificiale.

În timpul tratativelor au fost trecute în revistă relațiile dintre Polonia și Iran. Ambele părți și-au exprimat satisfacția față de dezvoltarea pozitivă a relațiilor reciproce și și-au manifestat hotărârea de a folosi toate posibilitățile existente pentru largirea schimburilor reciproce avantajoase mai ales în domeniul economic și cultural. În timpul vizitei a fost parafat un acord referitor la colaborarea culturală între cele două țări. Edward Ochab, președintele Consiliului de Stat al R. P. Polone, a acceptat invitația de a face o vizită în Iran.

În sala mică a Palatului Republicii Socialiste România, a avut loc marți la amiază deschiderea expoziției „George Coșbuc“, organizată de Muzeul literaturii române în cadrul manifestărilor prilejuite de centenarul nașterii marelui poet.

Foto: ION POPOVICI

Plecarea în R. P. Ungaria a unei delegații a sindicatelor din țara noastră

Marți după-amiază a plecat la Budapesta o delegație a sindicatelor din țara noastră, condusă de tovarășul Constantin Drăgan, președintele Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, care, la invitația Consiliului Central al Sindicatelor din Ungaria, va face o vizită în această țară. Din delegație fac parte Larisa Munteanu, secretar al Consiliului Central, Nicolae Oniga și Vichente Bălan, membri în Comitetul Executiv al Uniunii și Ion Vitejliu, adjunct al șefului comisiei economice a Consiliului Central.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, au fost de față tovarășii Leonida Răutu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C. C. al P.C.R., Petre Lupu, membru supleant al Comitetului Executiv al C. C. al P.C.R., Ion Cotoi, Ion Protescu, Gheorghe Petrescu, Ioșif Anderco, secretari ai Consiliului Central, Mihai Marin, adjunct al ministrului afacerilor externe.

Au fost de față Jozsef Vince, ambasadorul R. P. Ungare la București, și membri ai ambasadei.

În aceeași zi delegația a sosit la Budapesta. Pe aeroportul Ferihegy, delegația a fost întâmpinată de Sandor Gaspar, membru al Biroului Politic al C. C. al P.M.S.U., secretar general al C.C.S., Gabor Somoskoi și Gyula Virizla, secretari ai C.C.S. și de alte persoane oficiale.

A fost de față Dumitru Turcu, ambasadorul Republicii Socialiste România la Budapesta, și membri ai ambasadei. La rugămintea unui colaborator al Radiodifuziunii ungare, tovarășul Constantin Drăgan a transmis oamenilor muncii din Ungaria un cald salut, urîndu-le noi succese în lupta pentru înlăturarea sarcinilor trasate de Partidul Muncitoresc Socialist Ungar.

Seara, membrii delegației au vizitat orașul. (Agerpres).

În 24 de ore

Ambasadorul Uniunii Sovietice la București, A. V. Basso a înmănat marți la amiază Ordinul „Marele Război pentru Apărarea Patriei“ clasa a II-a, profesorului universitar Endre Horvat, de la Institutul medico-farmaceutic din Tîrgu Mureș, pentru merite în războiul antifascist.

Kazimierz Rusinek, adjunct al ministrului culturii și artei din R. P. Polonă, care ne-a vizitat țara la invitația Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, a părăsit marți Capitala.

Marți după-amiază s-a înfăptuit la Capitală o vizită la invitația Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă a organizației „Republica“ din Capitală un spectacol de gală cu filmul „Olimpiada de la Tokio

1964“ — o producție a Studio-urilor din Japonia.

Au luat cuvîntul regizorul Ion Popescu-Gopo și Akira Shigemitsu, ambasadorul Japoniei la București.

Marți seara, atașatul militar, aer și naval al Turciei la București, colonel Hayrettin Atak, a oferit o recepție cu prilejul Zilei Forțelor armate ale Turciei.

Au participat general-colonelul Mihai Burcă, adjunct al ministrului forțelor armate, general-lotenenț Dumitru Constantin, adjunct al ministrului afacerilor interne, Victor Ionescu, președintele Camerei de comerț, Vasile Răuță, adjunct al ministrului comerțului exterior, funcționari superiori din M.A.E., general și ofițeri superiori, ziaristi. Au luat parte și ai misiunilor diplomatice și atașatilor militari.

În cadrul marilor aniversări culturale recomandate de Consiliul Mondial al Păcii, Comitetul Național pentru Apărarea Păcii, Institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea și Consiliul pentru răspîndirea cunoștințelor culturale științifice, au organizat marți după-amiază, în Capitală, o manifestare consacrată împlinirii a 500 de ani de la nașterea umanistului olandez Erasmus.

Sport

Azi sosește la București raliul automobilistic al Dunării

La Ingolstadt și Praga s-a dat startul raliului automobilistic al Dunării. Aflat la cea de a treia ediție, acesta își înscrie din nou pe șoselele României peste jumătate din traseu (peste 2.600 kilometri). Astă noapte în jurul orei 1 concurenții au trecut granița prin localitatea Bors. Va fi parcurs itinerariul Oradea — Cluj — Tîrgu Mureș — Bistrița — Vatra Dornei — Suceava — Bicaș — Gheorgheni — Praid — Odorhei — Mier-

curea Ciuc — Brașov — București — Mamaia — Pitești — Ciampulung Muscel — Sighișoara — Mediaș — Sibiu — Sebeș — Turda, ieșirea din țară urmînd a se face mîine seară tot prin punctul Bors. La Mamaia concurenții vor avea o noapte de odihnă. Toate probele speciale, de viteză, se vor desfășura pe teritoriul românesc. La București echipajele vor sosi azi, în jurul orei 18, în Piața Scintilei.

ȘTIRI

jocul divizionar B: Dinamo Victoria — Polana Cimpina.

Disputat ieri pe stadionul Dinamo, meciul amical dintre echipele bucureștene Dinamo și Progresul s-a încheiat cu scorul de 3-1 (1-0) în favoarea jucătorilor dinamoviști. Au marcat Varga (2), Ene II, respectiv Spătaru, din lovitură de la 11 m.

CICLISM. — După o zi de odihnă petrecută la Cluj, par-

ticipanții la Turul ciclist al țării noastre se vor întrece astăzi în cadrul etapei a 8-a pe ruta Cluj-Oradea (156 km). În clasamentul general individual conduce tînrul Gh. Suciu urmat la 52" de T. Vasile, I. Cosma la 1'03", C. Ciocan la 2'53", N. Ciometi la 3'33", Vianen (Olanda) la 14'12" etc. Pe echipe conduce formația orașului București, urmată la 9'20" de România tinereț.

BOX. — Astăzi seară, de la ora 19, stadionul Dinamo va găzdui reuniunea internațională de box în cadrul căreia echipa Dinamo București va înfrîna apreciată formație Dynamo Berlin. În caz de ploaie, reuniunea va avea loc în sala Dinamo. După meciul de la București, oaspeții vor evolua la 23 septembrie la Galați.

ATLETISM. Reîntorși de la Ljubljana, unde au participat la jocurile Balcanice, atletii noștri frunțași și-au continuat pregătirile în vederea meciului pe care-l vor susține sîmbătă și duminică cu echipa Italiei. În cele două zile de concursuri spectatori bucureșteni vor putea urmări pe stadionul Republicii desfășurarea a 21 de probe (masculine și feminine). În prima zi, sîmbătă de la ora 15 au loc 10 probe masculine și 6 feminine, iar duminică de la aceeași oră, 9 probe masculine și 6 feminine. În fiecare probă, vor evolua cele două atleți din fiecare echipă.

Răsfoind presa străină

L'Express: Societatea și sinuciderea lui Johnny Hallyday

Săptămînalul francez L'Express publică sub semnătura lui Daniele Heymann următorul articol în legătură cu încercarea nereușită de sinucidere a lui Johnny Hallyday: „Douzeci și trei de ani, aceasta nu e vîrstă de speranță. E prea devreme sau prea tîrziu. Și totuși, Jean-Philippe Smet, denumit Johnny Hallyday, a încercat să se sinucidă. La Neuilly. În timp ce, în camera alăturată, ceata prietenilor săi, toți abătûți, discută despre stările sale sufletești, tînrul bău apă de Colonie, înghițî niste barbiturice, își creștea de sase ori încheietura mîinii stîngi cu o lamă. Se prăbușea pe frumoasa mobilă acoperită cu catifea din frumoasa lui baie. S-a simțit ratat. Ca în multe alte rînduri. Martine Carol. Ca Brigitte Bardot. Ca Jacques Charrier.“

O fi atât de deprimant succesul? Te face oare atât de vulnerabil? „Dacă alde ăștia ar munci opt ore pe zi la Renault, ar vedea ei...“, spun oamenii cu bun simț. Numai că, iată ce-i, muncitorii nu se prea sinucid. Vedetele, aăseă, de ce? Douzeci și trei de ani, aceasta nu-i vîrstă de bilanțuri. Și, totuși, Johnny s-a văntat pus în situația de a-și face socoteliile.

„Am 23 de ani, o mașină

Aston-Martin. Am vîndut 11 milioane de discuri. Datorez 40 de milioane fiscalul. Am turnat două filme proaste. Mi-am satisfăcut stagiul militar. Copilăria mea n-a fost fericită. Ultimul meu spectacol la Olympia a fost un dezastru. M-am menținut pe linia de plutire cu „Plete lungi și minte scurtă“, fără îndoială datorită lui Antoine. El a vrut „să mă pună cu botul pe labe la spectacolul său de la Medrano“. M-am întors din Londra, tîns a la Beatle — de ce nu, mă rog? — mi-am croit costumele pe Carnaby Street — așa se obișnuiește. Am înregistrat, acolo în Anglia, pe discuri „Generația pierdută“, s-ar putea un succes monstru, s-ar putea un spasm...“

Hallyday s-a căsătorit, la 13 aprilie 1965, cu Sylvie Vartan, idolul adepților ye-ye-ului. O tîbea. Ce poți ști despre căsnicie la 22 de ani? După aceea nu i-a mai fost dat să petreacă în liniște treile seri împreună cu ea. Apăreau împreună doar în fața fotografilor care voiau să-i immortalizeze, mînd-n mînd, gustînd tîrta conjugală. Acest cuplu simbolic. Și atunci ea a cerut divorțul. Pentru că el a continuat să trăiască așa cum apăsase mai înainte, mai rău ca mai înainte, respins de

„clanul Vartan“, impresurat de „clanul Hallyday“. Secretari, soferi, editori, gazetari, gardă personală. Dar prieteni? Prins în mrejele unei glorii șovăielnice ca un dans pe sîrmă, agățîndu-se — ca un naufragiu de epavă — de primele locuri pe firmamentul music-hall-ului, după peste cap de alții mai tineri decît el, strîgînd tare de tot în săli de pe acum mai puțin pline, parcînd din ce în ce mai mulți kilometri în turnee, cu o îndăjuns de multe discuri, cu o femeie de afaceri, dar nu o femeie pur și simplu, cu un copil, fără să aibă dreptul de a pune mîna pe el, cu talent dar fără a avea magie. John Hallyday, s-a trezit, dintr-o dată, singur în mijlocul multîmii.

Totul le-a mers prea din plin și prea repede unor idoli ca el. Masinile lor, averile lor, iubirile lor. Ca vestele profane ale religiei reușite în viață ei își resimt înfrîngerile drept ireparabile sacralități. Poame verzi prea devreme culese, ei se simt pînzînd înaintea de a se fi pîrguit.

Azi, într-o clinică, Johnny Hallyday doarme, fără vise. Atunci cînd se va trezi, el nu va mai fi un „bătut“. S-ar putea să fie un bărbat. Și asta nu-i mai bine. E doar altceva ce durează mult mai mult“.

Actualitatea internațională

În câteva rinduri

● **CU PRILEJUL ZILEI INDEPENDENȚEI**, la Santiago de Chile a avut loc o paradă militară, în prezența președintelui Republicii Chile, Eduardo Frei.

● **LA VARNĂ** s-a încheiat primul festival al filmului militar, la care au luat parte țările participante la Tratatul de la Varșovia. În cadrul festivalului au fost prezentate cinci filme românești, care oglindesc aspecte din viața și activitatea militarilor Forțelor armate ale Republicii Socialiste România.

● **LA VARȘOVIA** a sosit Karl Schilleinzer, ministrul agriculturii și silviculturii al Austriei. Oaspețele va avea convorbiri cu reprezentanți ai organelor de resort poloneze.

● **LA MOSCOVA** a sosit ieri într-o vizită oficială Aden Abdullah Osman, președintele Republicii Somalia.

● **REPREZENTANTUL SIRIEI LA O.N.U.**, Tomeh, a adresat Consiliului de Securitate o scrisoare în care acuză Israelul de „intensificarea provocărilor” la granița dintre cele două state.

● **CEA MAI MARE HIDEOCENTRALĂ DIN ELVEȚIA** La Grande Dixence va fi dată în curând în folosință. Barajul ei, care are o înălțime de 284 m, este cel mai înalt din lume.

● **UN ACORD DE COLABORARE ȘTIINȚIFICĂ ȘI TEHNICĂ** între U.R.S.S. și Suedia, semnat la Stockholm, prevede organizarea unor simpozioane comune, schimbul de informații tehnice și științifice, precum și schimbul de vizite între oameni de știință ai celor două țări.

● **APELE FLUVIULUI MEKONG** au crescut vertiginos în ultimele zile și în Vietnamul de sud. În provincia Chau Doc, numeroase locuințe sâsești au fost distruse.

Lansarea sondei lunare „Surveyor“

CAPE KENNEDY 20 (Agerpres). — Administrația națională pentru problemele aeronauticii și cercetarea spațiului cosmic a anunțat marți lansarea sondei lunare „Surveyor-2” cu ajutorul unei rachete „Atlas-Centaur”. Sonda are misiunea de a lua fotografii ale unei regiuni a Lunii, prevăzută pentru aselenizarea primilor cosmonauți americani. Dacă nu vor interveni dificultăți „Surveyor-2” va aseleniza după 63 de ore de la lansare într-un punct

Ieri s-a deschis a XXI-a sesiune a Adunării Generale a O. N. U.

NEW YORK 20. — Trimisul special Agerpres, Nicolae Ionescu transmite: Marți s-au deschis la New York lucrările celei de-a 21-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U.

Sedința inaugurală a fost deschisă de președintele sesiunii precedente a Adunării Generale, Amintore Fanfani, ministrul de externe al Italiei. După minutul de „reculegere și meditație”, a fost constituită comisia de verificare a depinelor puteri.

Apoi, adunarea generală a trecut la alegerea președintelui celei de-a 21-a sesiuni. Cu o majoritate covârșitoare de

voturi a fost ales în această funcție reprezentantul permanent al Afganistanului la O.N.U., Abdul Rahman Pazhwak. Sub președinția sa, adunarea a primit în rîndurile membrilor O.N.U. statul Guyana, fosta colonie britanică, care și-a cucerit recent independența. Astfel, numărul membrilor acestei organizații a crescut la 119.

Vizita în Cehoslovacia a delegației parlamentare române

TALLE 20. — Trimisul special Agerpres, Al. Liță, transmite: Marți dimineața delegația parlamentară română, care se află în Cehoslovacia, a făcut o vizită la Bratislava, la sediul Consiliului național slovac. Deputații români au fost salutați de Jozef Kriz, vicepreședinte al Prezidiului Consiliului național slovac, care a luat oaspeților bua sos și pe pămîntul Slovaciei. A răspuns conducătorul delegației române Avram Bunaciu. Cu acest prilej au fost discutate probleme legate de unele aspecte ale construcției de stat și economice.

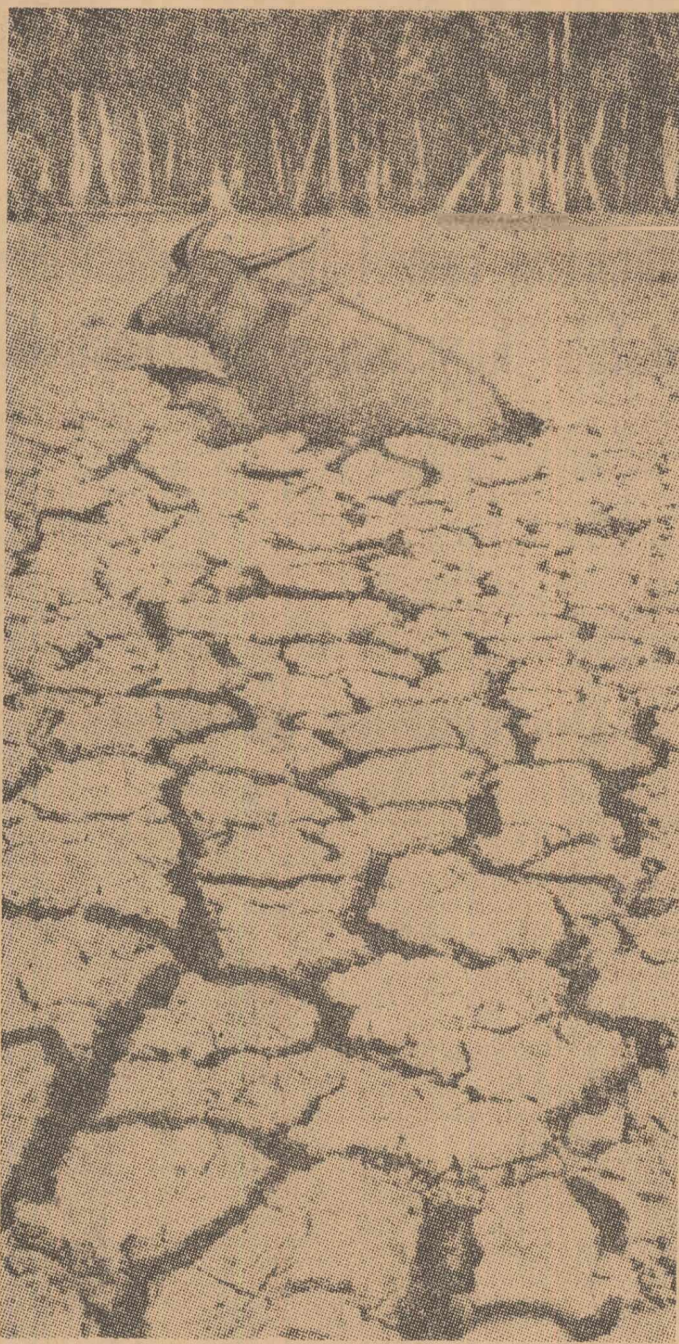
Tot în cursul dimineții, membrii delegației parlamentare române au depus o coroană de flori la Monumentul eroilor sovietici din Bratislava. Prezidiul Consiliului național slovac a oferit apoi o masă în cinstea delegației.

După amiază, delegația a sosit la Zvolen, localitate care amintește de luptele grele purtate în primăvara anului 1945 de armata română în timpul războiului pentru eliberarea Cehoslovaciei. La monumentul eroilor români de aici, unde se află mormintele a aproape 11.000 de ostași și ofițeri căzuți în aceste lupte, delegația Marii Adunări Naționale a depus o coroană de flori. O coroană de flori a fost depusă

și din partea Comitetului național al Slovaciei centrale.

La sediul Comitetului național al raionului Zvolen a avut loc apoi o întâlnire între parlamentarii români și gazde. Președintele Comitetului național raional, Jozef Mokos, a evocat eroismul celor 65.000 de militari români căzuți pe pămîntul cehoslovac în lupta împotriva fascismului.

Seara, după ce a trecut prin localitatea Banská — Bistrica, delegația parlamentară română a poposit în stațiunea Tále din masivul Tatras Mică.

Correspondență din Londra de la Bob Leeson

Cine plătește...

În timp ce delegații de ateliere reprezentind pe cei 90.000 de muncitori ai societății constructoare de automobile „British Motor Corporation” din Anglia, Scoția și Țara Galilor s-au întrunit ieri în orașul Coventry, liderii Congresului sindicatelor britanice (T.U.C.) au avut o întrevvedere la Londra cu noul ministru pentru problemele economice, Michael Stewart, pentru a discuta felul în care va fi pusă în aplicare politica de „restringere a salariilor”.

Unele știri privind întâlnirea de la Londra arată că atmosfera la întâlnirea dintre miniștrii și liderii sindicali a fost „glacială”. La intrarea de la Coventry, delegații de ateliere au hotărât să adreseze un apel tuturor muncitorilor din industria constructoare de automobile a țării să si linte alături într-o demonstrație de masă, care va fi organizată cu prilejul conferinței partidului laburist de la 3 octombrie, în semn de protest împotriva reducerii timpului de lucru, cu reducerea corespunzătoare a salariilor, și a amenințărilor de concedieri.

În momentul în care se

desfășurau cele două intrări, societatea „British Motor Corporation” a anunțat că săptămîna viitoare alți 8.000 de muncitori vor trece la săptămîna de lucru de patru zile. Cu toate că cifrele prize vind orele reduse de lucru în industria automobilelor nu sînt încă incluse în statisticele naționale, la Londra au căpătat amploare știrile potrivit cărora la sfîrșitul acestei săptămîni, cînd vor fi comunicate datele oficiale privitoare la somaj, ele vor arăta o creștere a numărului șomerilor cu 50.000 de oameni. Astfel, numărul șomerilor continuă să sporească și să se îndrepte spre cifra de 500.000, pe care

primul ministru Wilson a indicat-o la intrarea anuală Congresului sindicatelor britanice.

Unele cercuri economice consideră că guvernul se așteaptă ca această cifră a șomerilor să rămîna constantă cel puțin în viitorii trei ani. Alți economiști afirmă însă că indiferent de intențiile guvernului, politica economică actuală nu va putea menține nivelul șomajului numai la o jumătate de milion. După părerea ziarului „Daily Express”, „pînă în februarie, anul viitor, s-ar putea să existe 800.000 de șomeri dintr-un motiv sau altul”. Această concluzie se bazează pe faptul că guvernul este hotărît să urmeze linia concedierilor într-o încercare de a „redistribui” pe muncitori în industrie.

Cu toate încercările de rezistență ale muncitorilor constructoare de automobile care au aranjat lucrul în așa fel în fabricile lor încît să nu se procedeze la concedieri, ei numai la reducerea timpului de muncă, nu există nici o

îndoială că unii dintre ei își vor pierde slujbele. Referindu-se la acest aspect al problemei, ministrul muncii, Ray Gunter, a declarat săptămîna aceasta: „Reducerea timpului de muncă cu un mijloc de evitare a surplusului de mîna de lucru nu constituie un remediu. Loviturile pe care le primește acum clasa muncitoare reprezintă o parte imperioasă a prețului care trebuie să fie plătit dacă se urmărește ca, la sfîrșit, să se asigure de lucru tuturor”.

Au circulat zvonuri că guvernul va face în scurt timp uz de împuternicirile sale legale pentru respingerea cererilor privitoare la sporirea salariilor, prezentate de acele sindicate care continuă să rămîna pe poziția lor hotărîtă de a formula aceste revendicări în cursul următoarelor săptămîni. Dar alte surse au declarat că guvernul nu doarește să recurgă la acest procedeu, în orice caz nu înainte de încheierea conferinței anuale a partidului laburist.

20 septembrie

Capcana din mlaștină

În partea din nordul Australiei, oamenii și natura și-au dat mîna pentru exterminarea unei specii de bivoli sălbatici. Cu un an în urmă, numărul acestor animale se ridica la cîteva zeci de mii. Trîind în turme mari de cîteva mii de capete, acești bivoli, deși foarte blînzi dar foarte viol, provocau mari stricăciuni agriculturii distrugînd ogoarele fermelor și contribuind la eroziunea solului. Ca urmare a demersurilor fermierilor autoritățile federale au hotărît luarea unor măsuri pentru exterminarea acestor animale. Au fost organizate mari vînătorii de bivoli sălbatici recurgîndu-se la vînători profesioniști și elicoptere (și, pe loc, au apărut și întreprinderi pentru valorificarea animalelor vînate). La un moment dat, vînătorii de bivoli sălbatici li s-a alăturat și natura. Aceasta s-a întîmplat odată cu începerea musonilor. Turmele de bivoli sălbatici au fost gonite spre un teren întins care, în timpul marilor ploii aduse de musoni, se transformă într-o mlaștină ce „înghite” orice ființă vie ce s-ar aventura în mijlocul ei. Ca urmare a secetei din perioada anterioară musonilor, mlaștina a secat, pămîntul prezentînd crăpături imense. În momentul cînd au început ploile crăpăturile s-au umplut cu apă, pe deasupra mlaștinei rămînînd doar o poșhiță subțire și fragilă de pămînt uscat. În momentul cînd bivoli înșetați, gonii pînă la marginea mlaștinei, au dat

de apă s-au repezit cu mii, poșhița subțire de pămînt a cedat sub greutatea lor. Și astfel crăpăturile mlaștinei s-au transformat în adevărate capcane. Ca urmare a acestei adevărate „hecatombe”, în prezent nu mai există în respectiva regiune din nordul Australiei decît o singură turmă, de bivoli sălbatici, numărînd vreo două-trei mii de capete. În fotografie: Un bivoli sălbatic prins în capcana din mlaștină.

„FIOROȘII“

Un episod de senzație al istoriei mercenarilor pentru Congo

● Domeniul La Roche prefigura condițiile din Congo ● „Recruții” prinși în culcuș de poliția franceză ● Cuvertura firmelor „de afaceri” și rolul C.I.A.

Descoperirea, de către poliția franceză, a centrului de recrutare și instruire a mercenarilor pentru Congo (Kinshasa), situat în regiunea Masivului Central, a făcut senzație în opinia publică occidentală, evenimentul parînd să ia o întorsătură diplomatică, în urma implicării în această afacere a unor societăți belgiene și americane, precum și a autorităților din colonia portugheză Angola unde, potrivit declarațiilor făcute de oficialitățile de la Kinshasa, s-ar efectua actualmente concentrări de mercenari, în vederea unor infiltrații pe teritoriul congolez.

Situat la două sute de kilometri de Lyon și la 60 de Montelimar, într-o regiune extrem de pitorească, izolată de orice centru populat, domeniul La Roche, unde viitorii mercenari se instruiau, constituia un loc „ideal” pentru „tehicienii” pe care o societate cu titlatură belgiană îi angaja, în vederea utilizării lor la filialele sale africane.

În diverse țări din Europa occidentală circula de multă vreme zvonuri despre existența unor centre de acest fel, în solda cercurilor care au interese în Congo și în alte foste colonii. De la exilarea din Congo, numele lui Chombe era din ce în ce mai des pomenit în legătură cu aceste activități, care, fiind declarate ilegale în Franța, în Belgia și alte țări vest-europene, nu se puteau desfășura decît sub felurite „cuverturi”. Îndeeși sub această „firmă” de afaceri. După cum se vede, organele de resort franceze au urmărit cu atenție „firii” acestor indicații generale, reușind să prindă în zorii zilei de sîmbătă, de-a dreptul în culcuș, pe „tehicienii” și pe cîteva din capetenile lor. Vîla în care erau adăpostiți fusese de mult părăsită și, după cum remarcă agențiile de presă, nu avea nici măcar „instalații sanitare”. Fusesse închiriată „președintelui” firmei belgiene, Thierry de Bonnav, iar curioșilor din satucel cel mai apropiat li se spunea că este o „casă de agrement pentru militari”. Viitorii mercenari aveau, astfel, condiții de instrucție și cazare foarte apropiate de „terenul” unde urmau să opereze: lipsa confortului și mîntul abrușit din apropiere prefigurau regiunile aspre ale naturii congoleze.

În zorii zilei de sîmbătă, „fioroșii” — cum i-a numit presa occidentală pe „recruții” nălmîți — dormeau încă liniștiți, visînd, poate, la cei 4.000 de franci soldă lunară și la cei 50.000 promiși după un an de „activități” în Congo — care, relatează agenția France Presse, nu văzuseră decamdată nici o lețeaie — cînd forțele de jandarmerie au înconjurat locurile și i-au destepat cu o „alarmă” neprevăzută în programul de instrucție. În timp ce locul era minuios cercetat, spre seară, poliția intercepta pe șosea un automobil în care erau instalați: președintele societății „A.M.O.R.L.D.S.” — una din cuverturile de afaceri — și patru africani printre care Anicet Kasamura, fost ministru al informațiilor în guvernul Chombe.

După cum relatează agențiile de presă, în timpul oclandstării mercenari se desășura sub conducerea directă a numitului de Bonnav, precum și a fostului colonel al forțelor aeriene ale S.U.A., George Holmquist, care este și el interogată de autoritățile franceze de resort. Alături de „A.M.O.R.L.D.S.” rolul de cuvertură a acestor activități mai era jucat de două firme cu denumiri americane — „American World Travels” și „France Displays”, cu sediul la Paris.

Din relațiile unor ziare franceze rezultă că grupul de mercenari dispunea de 15 avioane, dispune de o forță aeriană care este sub controlul unei „firme” americane numită „Wigmo”, cuvertură sub care s-ar ascunde chiar C.I.A.

Guvernul din Kinshasa a declarat că desoperirea confirmă că Chombe, cu sprijinul unor mari corporații care-l finanțează, urmărește să constituie o armată în vederea reîntririi ne scene congoleze. Afacerea ne este autorităților de la Kinshasa vor să-o supună Consiliului de Securitate și Organizației Unității Africane, reprezentînd, oricum, un episod semnificativ al urzilor neocolonialiste în anumite state din Africa.

O delegație de partid și guvernamentală a R.S. Cehoslovacie a plecat spre Hanoi

PRAGA 20 (Agerpres). — O delegație de partid și guvernamentală a R.S. Cehoslovacie, condusă de Jozef Lenart, membru al Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia, președintele guvernului cehoslovac, a plecat astăzi în R.D. Vietnam, unde va face o vizită la invitația C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam și la Consiliul de Miniștri al R.D. Vietnam.

A patra vizită în Vietnamul de sud (I)

(Urmare din pag. 1)

cundă am ajuns în tunel. Adăpost. Ultima pară cînd am auzit un avion zburînd deasupra capului meu, bombe au căzut aproape simultan. De data aceasta am auzit vocea lui Chau care îmi șoptea: „Este un F-105”. În nord, majoritatea bombardamentelor sînt efectuate de F-105, dar în sud mi-a explicat Chau mai tîrziu, acest tip de avion este folosit, în principal, pentru zboruri de recunoaștere și fotografare. Urechea lui, și aceea a tuturor celor care trăiesc în regiunile eliberate, s-a învățat să distingă foarte bine tipul aparatului și funcțiile sale.

Cîteva seri mai tîrziu, în timp ce luam cîna împreună cu Le Van Tha, membru al Comitetului Central al F.N.E. și vicepreședinte al comitetului executiv din regiunea Saigon-Gia-Dinh, precum și al alții membri ai acestui comitet, un avion de recunoaștere L-19 a început să se rotească în direcția noastră. Lumina lămpilor a fost micșorată temporar pînă cînd un cercetaș a anunțat că ne aflam „în afara cercului”. Lumina a devenit mai mare din nou, au fost servite farfuri cu friptura de maimuță și orez, a fost deschisă o sticlă cu „shum-shum” (o puternică băutură alcoolică făcută din orez) și am continuat să mîncăm în companimentul

celui mai fantastic „muzici” de masă și efecte de lumină pe care mi-a fost dat să le trăiesc vreedată. Avionul L-19 a început să zboare „în cerc” exact pînă înaintea amurgului, dar în cîteva minute întunecimea de smoolă a nopții tropicale l-a scos din serviciu. În locul lui a venit un DC-3 de transport care a început să arunce parasute luminoase. Cîrînd a început să se audă zgomotul puternic al bombardierelor Dakota urmat imediat de exploziile bombelor și rachetelor. Totul a durat o oră și patruzeci de minute. După ce bombardierile au plecat și zgomotul moțoarelor a amuțit mi-a fost dat să aud un sunet nou, ceva ce și cum era în acțiune un ciocan pneumatic extrem de rapid. Era un zgomot asemănător aceluia al unei bormașine dintr-un cabinet dentar. „Mi-traliere ultra-rapide”, a explicat Le Van Tha. „Ele pot trage 6.000 de cartușe pe minut”. Trimit avioanele Dakota pentru a împoșca, din cînd în cînd, pădurea.

Am întrebato care putea să fie obiectivul suspectat. Acum, după ce exploziile au încetat, printre copaci se vedeau reflecții. Se căteva licăriri roșietice. „În această regiune nu avem nimic” — îmi spune el. „Dar așa se întîmplă întotdeauna. Se poate ca un avion de recunoaștere să fi observat forma unei colbe — dar atunci cînd se întîmplă așa ceva, regiunea res-

pectivă este imediat părăsită. Dacă observă o potecă în junglă ei pot declara un bombardament care durează cîteva ore”. Peste cîteva ceasuri am căpătat răspunsul, cînd un mesager de 17 ani a ajuns la noi, ascundîndu-se din tufiș în tufiș. „Ei s-au fînt după mine” — a spus el. „Avionul L-19 a observat bicicleta mea exact cînd treceam printr-un luminis. El a coborît mult pentru a vedea mai bine”. Dar, cînd avioanele Dakota au ajuns acolo, mesagerul era deja departe de luminis și cînd bombe au început să explodeze el se găsea instalat într-un adăpost adînc, avînd deasupra capului un acoperiș solid.

Am întrebato despre incendiile pe care le-am văzut și mi-a explicat că au ars iarba mîncată de elefanți și cîteva copaci care erau suficienți de ușați pentru a lua foc. Mai este alt obiectiv în această regiune? El s-a jurat că nu a văzut nici o altă persoană, se afla pe un drum foarte rău folosit — în fapt, aducînd un mesaj legat de activitatea mea.

Această experiență aduce în discuție problema ace. s. bombardamente din sud, în general. Chiar în primele zile ale vizitei mele am trecut cu bicicleta prin păduri devastate, am văzut copaci uriași prăbușiți sau sfîrșiciți de la jumătate, crătere uriașe de bombe care se întindeau

pe lungimi de sute de metri. Niciodată nu a existat vreun semn asemănător cu un obiectiv, în afara potecilor înguste pe care circulam. Aceste urme marau trecerea bombardierelor B-52.

„Am fost într-o regiune unde B-52 au bombardat fără întrerupere timp de două zile” — spune Le Van Tha, un inginer radiofonist. „Dacă putem exclude animalele sălbatice și un coșos de-al nostru care are ciocul rupt, nu a existat nimic altă pierdere în regiunea bombardată. Foloșirea bombardierelor B-52 împotriva junglei este nebunia cea mai costisitoare în istoria militară. Scopul urmărit este criminal — exterminarea poporului nostru cu zecile și mii — iar rezultatele sînt ridice. Dar este la fel de criminal să distrugi pădurile noastre, să distrugi copacii cărora le-au trebuit secole ca să crească și animale și păsări care trăiesc aici și nu au la dispoziție adăposturi ca cele în care ne putem retrage noi. Aceasta este o crimă împotriva naturii și a urmașilor”.

Am auzit bombardamentele acestor avioane în fiecare zi de cînd am venit, năa fost dat să le aud o dată sau de mai multe ori într-o zi în cursul tuturor celor 18 zile ale vizitei mele. Uriașele avioane cu opt motoare veneau în valuri de cîte trei, fiecare aruncînd între 35 și 40 bombe cu o greutate medie de 750 kg fiecare. Într-un singur raid am numărat opt asemenea valuri.

După prima mea experiență cu avionul F-105 în timp de noapte, am avut prilejul să le mai văd zburînd deasupra unor luminisuri în pădure unde au fotografiat cu ajutorul unor mici bombe luminoase. Am întrebato dacă, în acest fel, ei nu pot obține fotografii bune ale obiectivelor din regiunea respectivă. M-a preocupat să cunosc acțiunile aparatului lor cu raze infraroșii despre care se afirmă că pot detecta

concentrări de persoane ca urmare a căl. duri provocate de corpurile lor. Tovarășii mei de masă — se servea cafea în acel moment — au ris. „Cum pot deosebi ei căldura corpurilor noastre de aceea a unui bivoli?” — a întrebato liderul distrucției din Cu Chi. Rezultatele arată că bombe lor cad la întîmplare și nu dispun de nici un fel de informații precise. „Chiar dacă fotografiile lor înregistrează conținutul unei colbe în pădure — cum le poate ajuta acest lucru? Colibe există pretutindeni trebuie numai cîteva ore pentru a fi construite. Dar numai puține dintre ele sînt ocupate. Și chiar dacă bombardează ceva ce a fost observat cu adevărat, bombardierile B-52 greșesc aproape întotdeauna ținta, din cauza altitudinii și vitezei cu care zboară”.

Șeful departamentului protocolului al Comisiei pentru afacerile externe, al căru aspecte am fost în noaptea aceea mi-a spus: „Au existat cazuri în care ei au reușit să introducă un spion într-una din taberele noastre și au bombardat cu o anumită precizie obiectivele. Dar chiar și în aceste tabere nu a fost atins nimeni, deoarece toată lumea se afla în adăposturi subterane în momentul cînd au început să explodeze bombele”.

Cîteva săptămîni mai tîrziu am întrebato pe ziaristii americani sosiți la Pnom Penh, cu prilejul vizitei președintelui de Gaulle, ce părere au ei despre activitatea avioanelor B-52. „Cauza folosiilor lor este cel mai mare mister al războiului” — a declarat un ziarist, veteran al cîmpurilor de luptă vietnameze. „Care sînt rezultatele obținute constituie un mister și mai mare. Ofițerii de informații dau relații extrem de vagi în această privință”. „Ei au avioane B-52 în insula Guam și pur și simplu nu știu ce s-a făcut cu ele” — mi-a spus un alt corespondent. „Comandamentul

strategic aerian dorește să se amestece în războiul din Vietnam, pentru a face să-i crească publicitatea”. Un al treilea a spus: „Fiecare război este folosit ca un teren de antrenament. În acest fel, ei antrenează echipajele lor să zboare o anumită distanță și să așese pe butoane atunci cînd au atins coordonatele indicate pentru ca, apoi, să se înșopoleze acolo. Nimeni nu crede că ei obțin vreun rezultat. În primul rînd, atacurile lor trebuie să constituie un sprijin psihologic dat trupelor noastre. „Mergeti acolo băieți, nu a mai scăpat nimic. B-52 tocmai au trecut pe acolo”. Dar cînd băieții „merg acolo” și descoperă că fiecare copac, chiar și cele doborîte la pămînt, aruncă gloanțe în direcția lor, și din înălțimile cerului cad obuze de mortiere, moraul lor scade repede și expediția își pierde tot farmecul. În fapt, aceste bombardamente au efectul unui bumerang. Băieții știu că o greșeală de o fracțiune de secundă înseamnă că mulți dintre ei își pierd viața și ei nu au adăposturi la fel de bune ca cele ale Vietconguilor”.

În cursul vizitei mele am călătorit aproape întotdeauna la lumina zilei, de cele mai multe ori cu o bicicletă pe potecile din junglă. După prima sau a doua zi, am ignorat zgomotul avioanelor sau al elicopterelor, care se învîrteau undeva în apropiere, împoșcind pădurea cu bombe, rachete și gloanțe de mitralieră. Am luat interviuri conducătorilor F.N.E., inclusiv lui Nauven Huu Tho, am vizitat unități ale F.N.E., am călătorit, am jucat tenis de masă, am pescuit și am dormit normal, deseori cu avioane și elicoptere rotîndu-se la numai cîteva metri deasupra capului meu cîntînd să pătrundă secretele junglei. Și m-am simțit în deplină siguranță.

Septembrie 1966